

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL V

195

MIERCURI
18 FEBRUARIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

SE APROPIE
RETURUL,
AMICALELE
CONTINUĂ...

PLOIEȘTI. — Timp excelent (duminică dimineața) pentru fotbal, aflivență de spectatori ca în plin campionat — iată cadrul în care s-a disputat partida internațională Petrolul—Cernomoreț Odesa (2—1), din care vă prezentăm acest instantaneu: Moraru e gata să intervină la o eventuală greșală a portarului sovietic.

Foto: Ion POPESCU

BRAȘOV. — Secvență din amicalul dintre Steagul roșu — A.S.A. Tg. Mureș (1—1). Florescu (tricou vărgat), infiltrat în careul mureșenilor alunecă, se dezechilibrează și... ratează una din multele ocazii de gol create la poarta lui Bay.

Foto: S. BRAȘOVEANU

În pagina 12:

- CUM A PIERDUT ECHIPA NOASTRĂ MECIUL CU FLAMENGO, LA RIO DE JANEIRO

O AMPLĂ CRONICĂ A ACESTEI PARTIDE, TRANSMISĂ DE TRIMISUL NOSTRU: SPECIAL AUREL C. NEAGU

În paginile 6-7:

- NOTE DE DRUM DIN AMERICA DE SUD
- IMPRESII DUPĂ TURNEUL SELECȚIONATEI OLIMPICE A ROMÂNIEI ÎN ISRAEL ȘI AUSTRALIA

OFERTE DE TURNEE PENTRU ECHIPELE ROMÂNEȘTI

După cum ni se anunță din Rio de Janeiro, echipelor noastre li s-au făcut interesante oferte de turnee.

● Astfel, reprezentativa de tineret a țării noastre este invitată să întreprindă între 14 aprilie și 14 mai un turneu în Mexic și câteva țări ale Americii centrale.

● Pentru echipa națională se perfectează, înainte de turneul final al C.M., jocuri în Columbia.

● În 1971, Dinamo București este invitat la tradiționalul turneu hexagonal de la Santiago de Chile și în Brazilia.

Urmează ca federația noastră să se pronunțe asupra acestor oferte.

În pagina 9:

CESARE TRENTINI VĂ PREZINTĂ:
ECHIPA ITALIEI ÎNAINTEA
TURNEULUI FINAL
AL CAMPIONATULUI MONDIAL

În pagina 10:

FOTBALUL MONDIAL COMENTAT
DE PELE
AZI: DESPRE SOCCERUL
EUROPEAN

Grupa „mare” (13—14 ani) a celui mai tânăr Uni-centru de copii și juniori din țară: „Dacia Unirea” Brăila

„DACIA UNIREA” BRĂILA — UN CENTRU DE COPII ȘI JUNIORI PE DRUMUL AFIRMĂRII

La Brăila, pe lângă asociația sportivă Comerțul, funcționează unul din cele mai tinere centre de copii și juniori, „Dacia Unirea”. Nu a împlinit nici un an și, totuși, activitatea sa se dovedește destul de rodnică, spre satisfacția organelor sportive locale care l-au sprijinit și-l sprijină cu multă grijă, dar mai ales a celor doi antrenori, ambii foști cunoscuți jucători: Miti Oprea și Petre Dudaș. Primul și-a început cariera de fotbalist la „Dacia Unirea” Brăila și și-a continuat-o la „F.C. Carpați” Baia Mare și apoi „Ripensia” Timișoara. Fostul internațional a pus bazele unei fotbal în care în 1949, pentru a-i relua, ca antrenor, în 1952 când a obținut această calificare. Dudaș este un fost atacant crescut la U.T.A. și mai târziu jucător la Dinamo Bacău, unde s-a făcut apreciat prin jocul său spectaculos și corect.

Sub îndrumarea acestor doi tehnicieni, centrul brăilean a pornit la drum cu două grupe de copii (în total, 25 de elemente) și cu timpul și-a creat și o grupă de juniori, din care a alcătuit o echipă ce activează în campionatul republican. Ea ocupă la jumătatea campionatului, locul 2 în seria a III-a. Cum și-a selecționat centrul copii și juniori? Răspunsul la această întrebare ni l-a dat antrenorul Miti Oprea:

— În primul rând, prin urmărirea unei competiții interstrăzi, organizată în iunie-iulie 1969. Apoi, am

asistat la jocurile unui campionat local al școlilor generale (clasele VI—VII). De aici am selecționat aproape o întreagă grupă de copii în vîrstă de 12—13 ani, printre care există câteva elemente foarte talentate: Nicu Pascu, atacant, poate cel mai talentat, Ștefan Vlad, Tudorel Băciu, George Milea, Vasile Lungu, Dumitru Tudor și alții. Ne-am continuat munca de selecționare, după alcătuirea grupelor de copii, pentru a constitui și o grupă de juniori. În acest scop, am investigat școlile profesionale și liceele (clasele IX—X) și în acest mod am pus bazele grupei de juniori (14—16 ani). Și aici am găsit tineri talentați, cu perspective, cum sînt Ionel Dinu, Iosif Mișu, Ion Brebenel, Marian Lache, Gabriel Cojocaru, Vasile Bălan și Săndel Pătrașcu. Doi dintre ei au și fost convocați la antrenamentele lotului național B. Brebenel și Cojocaru, ultimul fiind reținut în evidența antrenorului federal.

— Intimpinați, cumva, dificultăți în munca dv.?

— De loc. Centrul se bucură de un sprijin general. Asociația sportivă Comerțul, C.J.E.F.S. și școlile ne ajută foarte mult. Colaborarea cu școlile, cu diriginții de clase și cu profesorii de

educație fizică, mai ales de la școlile generale nr. 1, 2 și 3, este bună.

— Proiecte de viitor?

— Vrem să asigurăm copiilor un program de jocuri mai stabil. Echipa noastră are susținut și până acum meciuri cu Oțelul Galați, cu Școala sportivă Buzău și Ancora Galați. Ne-am gândit chiar la „o competiție în 4”, cu ediții complete desfășurate în vacanțele școlare, care să stimuleze și mai mult pe micii fotbalști. Cred că am pus bazele ei, avînd asanimentul centrelor similare din Iași, Piatra Neamț și Galați. Am și programat prima ediție a acestui turneu, pe care-l găsește foarte util: 4—5 aprilie la Brăila. Apoi, celelalte trei centre vor găzdui pe rînd o ediție.

— În încheierea acestei succinte prezentări a unui tânăr centru, o apreciere a secretarului general adjunct F.R.F., Ion Alexandrescu: „Cunoaștem și apreciem activitatea acestui centru și a antrenorilor săi. Cu toată vîrstă lui fragedă, centrul din Brăila — sprijinit cu seriozitate de organele locale de resort — funcționează în condiții bune și sperăm, pentru fotbalul brăilean în primul rînd, că va da rezultatele așteptate”.

P. G.

NICOLAE CIAPA, Sibiu: Intr-adevăr, moralul jucătorilor are un rol important în abordarea unui meci. Presa și-a adus în mare măsură contribuția la crearea unei atmosfere corespunzătoare fiecărei înfrîniri pe care tricolorii noștri au susținut-o în anul 1969. De acord cu dv. că în Mexic va trebui să mergem „cu fruntea sus, convinși că nu există dinainte meci jucat sau echipă victimă sigură”. Mai ales în fotbal!

LENA ȚĂRANU, Giurgiu: 1. Golurile finalei C.M., disputată la 29 iunie 1958 la Stockholm, și care a opus echipele Braziliei și Suediei (scor 5—2) au fost marcate de Vava (2), Pele (2), Zagalo, pentru brazilieni, și Liedholm și Simonsson pentru suedezi. 2. Internaționale Milano a cîștigat de două ori Cupa campionilor europeni. 3. Cel mai eficient jucător al ediției 1961—1962 a campionatului nostru național a fost Gh. Constantin (Steaua).

MIRCEA MEDIȘANU, Dej: De ce trebuie să vă supărați? Cluburile noastre nu vor nici în rușinea capului să răspundă suporterilor lor. S-a împămîntit acest prost obicei la ele și exemplul a fost urmat și de fiecare jucător în parte. Apropo-urile noastre au curs... giră, dar, oamenii își văd în continuare de treabă. Chit că în sfera acestui ultim cuvînt — treabă — intră și datorita de a răspunde scrisorilor pe care le primesc.

TITI MIADIN, Piatra Olt: Răspunsul nostru la scrisoarea dv. este negativ. Nu publicăm epigrame. Iar cele trimise de dv. nu știm dacă pot fi publicate undeva.

DORU OGODESCU, Timișoara: Am citit cu atenție rîndurile pe care ni le-ați trimis și vă mulțumesc că n-am putut desprinde din conținutul lor idei demne de relevat. Și în al doilea rînd, n-am înțeles sensul unor pasaje ca: „fotbalul constituie un limbaj complex, stratificat cu nivele informative și semnificative multiple pentru cei ce decodează... cei 22 de jucători transmit pe lângă un mesaj informațional codificat cămăia i se pot asocia semnificații determinate ce țin de regulile jocului, și unul necodificat, emoțional... parte de mesaj ce aparține ectosemanticii, necodificabilului logic...”. Oare, chiar așa se face?

ION MITU, Brașov: Ion Constantin, actualul centru atacant al Jiului, a jucat și la Progresul București. Nu mult însă, antrenorii echipei din str. Dr. Stăiculescu dispensându-se de serviciile sale.

CONSTANTIN NAN, București: Dv. ați și „consumat” turneul final din Mexic! Ne-ați trimis rezultatele tuturor meciurilor, inclusiv clasamentul final! Ați omis însă să specificați autorii golurilor, minulele în care s-au marcat, din pasă cuț, în ce fel, cu capul, cu stîngul sau dreptul, în ce colț al porții etc. Așa că așteptăm...

ION COLTAȚU, Tr. Severin: Cel patru jucători de pe coperta revistei noastre din 29 decembrie sînt în ordine, de la stînga la dreapta: Cornel Dinu, Floarea Dumitracu, Necula Răducanu și Mircea Lăucescu. Nu știm pe care dintre ei l-ați confundat cu... Deleanu.

TOPITORUL — O ECHIPĂ SCOASĂ LA... LICITAȚIE

Armonia, buna înțelegere, dorința de a munci, disciplina, au părăsit în mare grabă asociația Topitorul Baia Mare atunci cînd în drumul turului Diviziei C s-au ivit primele obstacole. Unele neînțelegeri de ordin financiar, coroborate cu pretențiile jucătorilor, unele justificate, altele fără nici o rațiune, au făcut ca Topitorul să se clatine pe valurile campionatului ca o corabie

la urmă la un acor cu Băimăreana din campionatul județean. Prima ieșire în lume, sub noua înfățișare (trebuie spus că fuziunea s-a făcut înaintea elaptei a 14-a) s-a soldat însă cu un lamentabil eșec, pe teren propriu, în fața colegei de suferință Bradul Vișeu de Sus. Era normal, din moment ce răul nu fusese înlăturat. Adică nu se mersese la înlăturarea cauzelor. Și cauzele comportării dezastruoase a Topitorului au fost și vor continua să fie: 1. Lipsa unui teren de joc; 2. Insuficiența dăruire a jucătorilor; 3. Preocuparea minoră a conducerii asociației de a rezolva problemele ivite; 4. Indisciplina de care au dat dovadă unii jucători (Bognovski, Gherasim II, Ernst); 5. Indolența albora la antrenamente etc. etc.

Este adevărat, bagajul de puncte cu care se prezintă Topitorul la startul returului este foarte sărac. Dar, abordînd partea a doua a campionatului cu toată seriozitatea, introninduse o disciplină de fier în rîndul echipei, înlăturîndu-se cauzele semnalate mai sus, într-un cuvînt, dacă va fi factorii răspunzători de soarta Topitorului vor da mina și conluca cu pasiune, n-ar fi exclus ca echipa să su prăviețuască în divizie.

VASILE SĂSĂRANU
correspondent

cu spărturi produse de torpile bine țintite. Rezultatul? Două jocuri cîștigate, 2 egale, 11 pierdute, un golaveraj dezastruos (13—30!) și o zestre de 6 puncte care nu îndrituiește nici un fel de speranțe.

Așa stînd lucrurile, toată lumea se întreba, dacă mai există vreo scăpare, sau, ca să folosim un alt termen, ieșire din impas? Cum să nu existe? Conducerea asociației s-a dovedit deosebit de ingenioasă și iată-o scoțîndu-și echipa la... licitație. Mușterii de „cumpărare” nu s-au prea găsit dar, cu preocupare susținută, s-a căzut pînă

FOTBAL varietăți

CEI MAI BUNI

Și la sfîrșitul lui '69, dimbovițeni și-au desemnat cei mai buni fotbalști ai lor. Clasamentele s-au făcut separat pentru cele două divizionare B. Metalul Tîrgoviște și Flacăra Moreni. Mureșan și Tîrziu, urmași de Buzatu au înfruntat cele mai multe suferințe în ceea ce-i privește pe metalurgiști. Cel mai bun jucător al Morenilor a fost desemnat Ion Drăgan, golgeterul echipei, urmat de fundatul Ion Constantin și portarul Pompei Munteanu.

REPROFILĂRI...

Știți că Ludovic Sătmăreanu, fundașul dreapta al naționalului, a debutat la Steaua roșie Salonta pe postul de... centru atacant? Și tot ca centru atacant a jucat, ca junior, la Crișana Oradea, fiind chiar golgeterul echipei. Ajuns în București, antrenorii Stelei l-au „uns” însă ca fundas și, talentat fiind, s-a acomodat postulul.

Cu ani în urmă, de pe aceleași meleaguri maramureșene, un alt jucător a parcurs exact același drum: Alexandru Caricaș, fost golgeter la Metalul Baia Mare și, timp de un an, chiar la C.C.A., un foarte bun atacant. Și nu sînt cazuri izolate: Ivănescu, Petescu, Toma, Dunăgu, Vîgu, Mocanu și alții, din atacanți au devenit apărători.

DUPĂ 40 DE ANI

Mai mulți cititori, acum, după al doilea joc disputat de fotbalști români în compania reprezentativei statului Peru, ne-au cerut amănunte privind prima partidă, disputată cu 40 de ani în urmă, între cele două echipe naționale.

Prima ediție a meciului România—Peru s-a disputat cu prilejul ediției inaugurale a Campionatului mondial de fotbal, la Montevideo. Data: 14 iulie 1930. Fotbalști români au cîștigat cu 3—1 (1—0) prin golurile lui Deșu (min. 1), Stăncu (min. 77) și Nicolae Covaci (min. 85), punctul sud-americanilor fiind semnat de Souza (min. 63). Partida a constituit o frumoasă și neașteptată (pentru... peruvieni) victorie a echipei noastre, dar pretul cu care a dobîndit-o a fost foarte mare: de pe urma jocului dur al adversarilor, fundașul Steiner II s-a ales cu dubla fractură a piciorului drept în min. 11, iar înaintașul Stăncu a fost și el accidentat ceva mai tîrziu.

Arbitrul J. Varken (Chile) a condus echipa: ROMANIA: Lăpușeanu — Steiner II, Bürger — Rafinschi, Vogl, Fieraru — Nicolae Covaci, Deșu, Rudy Wetzer, Stăncu, Barbu II. PERU: Valdivieso — Delascasas, Maquilen — Denegri, Galindo, Astengo — Lavalle, Flores, Vilanueva, Neyra, Souza.

10 ANI SUB CULORILE CHIMIEI

Feher a împlinit recent 10 ani de cînd joacă la Chimia Făgăraș. În toamna 1959/60 a venit la Chimia, care activa în Divizia B. Nu avea 17 ani împliniți și

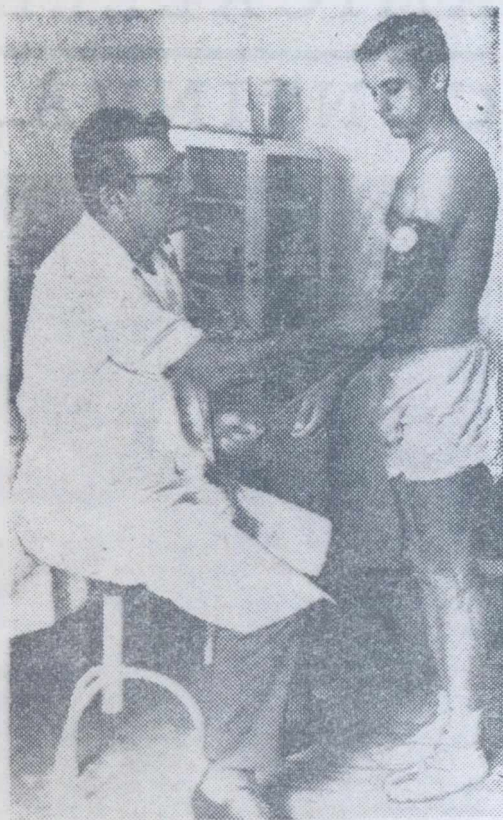
primele sale evoluții, alături de Popa, Paltu, Greff, Pufescu, Hărbat, Pescaru, au fost cotate ca excelente. Jucător talentat, modest și foarte harnic, cu un deosebit simț al golului, Feher s-a integrat repede în rîndurile echipei, devenind unul din atacanții ei cei mai buni. Realizator prin excelență, dar și creator prin jocul său colectiv, pendulează scurt piciorul, lovește cu efect și înscrie din unghiuri dificile. Este jucătorul cel mai disciplinat din echipă, fără să fi fost vreodată suspendat.

1000 DE MECIURI ARBITRATE

Dumitru Predescu a debutat în rîndul cavalerilor fluerului la 2 aprilie 1964. Deunăzi, du-

pă numai 6 ani de activitate, tînrul arbitru bucureștean a ajuns la meciul cu nr. 1000! Deci, aproximativ 170 de meciuri anual, (3 arbitrat și cite... 3 —4 pe zi!) — conduce cu competență și mai ales pasiune. „Dintre cele 1000 de partide arbitrate, 70 au fost între echipe divizionare (oficiale și amicale) și 6 meciuri internaționale. În ultimii doi ani însă s-a dovedit unul dintre cei mai buni arbitri ai campionatelor școlare.

OPRIȘAN ÎN FAȚA UNOR „EXAMENE”

După o întrerupere (cauzată de o hepatită) destul de îndelungată — fapt repercutat asupra potențialului ofensiv al petroliștilor ploieșteni — Opreșan și-a reluat pregătirile alături de colegii săi de echipă. Continuă însă, să rămîna un... subiect pentru medicul formației ploieștene, Vasile Cristea, de ale cărui staturi și mai ales decizii trebuie să țină cont pe viitor. Iată-l în cișeu alăturat, așteptînd cu nerăbdare rezultatul unui nou examen medical.

O BINEVENITĂ HOTĂRÎRE A C.N.E.F.S. PRIVIND ACTIVITATEA FINANCIARĂ A F.R.F.

Biroul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a luat, recent, o importantă măsură privind în mod direct activitatea Federației române de fotbal.

Ne referim la Hotărîrea nr. 930 a Biroului C.N.E.F.S., care, în conformitate cu prevederile punctului 5 din rezoluția Conferinței pe țară a mișcării sportive din 28-29 iulie 1967 și pe baza dispozițiilor articolului 12 din Legea nr. 29 din 28 decembrie 1967, în vederea experimentării sistemului de administrare proprie a bugetului de către unele federații, a decis ca, începînd de la 1 ianuarie 1970, Federația de fotbal să-și administreze singură bugetul, să-și organizeze o evidență contabilă proprie.

În situația creată prin această hotărîre, care vine să rezolve un mai vechi deziderat privind autonomia financiară a F.R.F., forul de conducere a fotbalului nostru își va întocmi bilanțul trimestrial propriu, pe care-l va înainta secției economice din C.N.E.F.S. pentru centralizare iar gestionarea fondurilor bănești și valutare se va face prin Banca Națională și Banca Română de Comerț Exterior, la care federația își va deschide cont.

Definitivarea bugetului federației pe 1970, acțiune care capătă o importanță deosebită în lumina hotărîrii de mai sus, a fost discutată pe larg vineri seara, în ultima sedință de birou federal, prilej cu care am aflat că cifra bugetului F.R.F. de acest an se ridică la circa 24 000 000 lei.

Veniturile F.R.F. se compun din următoarele surse:

a) încasări din manifestații

sportive, taxe, contravaloarea în lei a valutei precum și orice alte venituri rezultate din activitatea proprie a federației:

b) beneficiile nete rezultate din sistemul „Pronosport”

c) beneficiile nete realizate de revista „Fotbal”

d) încasările de la televiziune

e) subvenții și donații

Veniturile realizate de F.R.F. vor fi destinate acoperirii cheltuielilor privitoare la îndeplinirea calendarului intern și internațional, a planului de pregătire a loturilor reprezentative, a planului de aprovizionare cu materiale și echipament, pentru subvenționarea cluburilor, pentru investiții, pentru amenajarea și repararea unor baze sportive etc.

Se precizează, de asemenea, că aceste măsuri se aplică în mod experimental, pe o perioadă de un an urmînd ca în funcție de rezultatele obținute să se tragă concluziile ce se impun.

Discuțiile purtate în sedința de Birou a F.R.F., la care ne referim, au fost de natură a aduce unele completări bugetului, unele îmbunătățiri, înainte ca acesta să fie definitiv adoptat, operațiune care se va face cu ocazia plenarei Comitetului federal, din primele zile ale lunii martie. Din discuțiile purtate, reținem intenția F.R.F. de a trece la cluburi veniturile și cheltuielile din participarea acestora la competițiile europene (C.C.E., Cupa cupelor și Cupa europeană a țigurilor), de a acorda un sprijin de circa un milion de lei fotbalului școlar, de a fixa un plafon maximal pentru subvenția acordată cluburilor, de a contribui la repararea și amenajarea unor baze sportive.

PATRU DECENII DE EXISTENȚĂ A F.R. FOTBAL

Cîțiva dintre fondatorii F.R.F., în mijlocul actualilor membri ai Biroului federal, la festivitatea de luni

16 februarie 1930—16 februarie 1970. Patru decenii de existență a federației celui mai popular sport din țara noastră, ca de altfel în multe din țările lumii: federația de fotbal.

Moment deosebit de semnificativ pentru istoria fotbalului nostru, pe care conducerea federației a ținut să-l marcheze printr-o sedință lărgită a Biroului Federal, într-un cadru festiv intim, dar cu atât mai impresionant. Luni seară, și-au întins și strîns mîinile, peste patru decenii, micul grup rămas din cei 29 de fondatori ai federației și actualii conducători ai forului de specialitate, pe care și acum îi leagă trăsături comune: pasiunea pentru fotbal, dorința fierbinte de a-l duce pe culmi cât mai înalte, eforturi neprecupețite datorite pentru bunul renume al sportului românesc.

Poate că mai bine decît orice altceva exprimă toate aceste lucruri următorul citat dintr-o lucrare apărută puțin timp după înființarea federației („25 DE ANI DE VIAȚĂ SPORTIVĂ ÎN ROMÂNIA”):

„Sportul balonului rotund este

acel căruia mișcarea sportivă din țara noastră și rezultatele ei mădărează cel mai mult. Jocurile colective ale partidelor de fotbal-asociație sunt cele care atrag atenția tinerii sportivi, dar mai cu sebiră masele spectatoare îndreaptă atențiunea și chiar pasiunea lor. El a fost și sportul care a fost introdus și sub cele mai prielnice auspicii în România... Balonul rotund a făcut repede adepți printre români și însușirile lor înăscute de agerime ca și de istețime au avut puțină de a se dezvolta curînd desăvîrșindu-se în același timp... Cronologia acestei dezvoltări cu isprăvile ei inerente brăzdează întreaga... epocă în care a fost făcută federația autonomă a fiecărui sport—reformă în organizația noastră sportivă care a fost dintr-un început dorită și susținută de cluburile jucătorilor de fotbal-asociație”.

Aceste puține rînduri sintetizează bogăția de fapte înscrise în istoria începuturilor sale de fotbal și federația sa, semnificații și adevăruri care au dăinuit pînă astăzi. Pe bună dreptate tov. Em. Ghibu, vicepreședinte al C.N.E.F.S. (care în cuvîntul său a felicitat pe fondatorii prezenți care au pus piatra de temelie a celei mai importante federații, precum și pe actuala conducere care a știut să preia o frumoasă moștenire) sublinia că „istoria modernă a sportului din România are un pilon de bază în istoria fotbalului românesc”, că sportul cu balonul rotund are la noi „o istorie bogată”. Fotbalul a prins repede la noi și a cucerit de la început pe elevi și studenți, și-a făcut apariția și în rîndurile muncitorilor, făurindu-și treptat o largă bază de masă, pe care și-a clădit ulterior o activitate intensă pe tot teritoriul țării, căreia însă

li dorea un organ conducător puternic cu identitatea sa și încrederea în sine.

Evocările din acele timpuri, ale lui Octav Luchide, Ad. Căpățînă și I. Cezureanu — prezenți la această impresionantă sedință alături de alți doi pionieri ai federației, C. Rădulescu și Dan Minulescu — au schițat momente dintr-o veritabilă bătălie, de durată aproape a unui deceniu, împotriva celor care se opuneau constituirii federațiilor pe sporturi cu intenția vădită de a menține dominația F.S.S.R.-ului (Federația Societăților de Sport din România). Pînă la urmă însă, ideea federațiilor pe ramuri sportive a izbindit. Actul de constituire a Federației române de fotbal a fost semnat la 16 februarie 1930, la 10 aprilie 1930 ea obține recunoașterea guvernului, la 5 iunie era afiliată provizoriu la F.I.F.A., iar la 14 martie 1931 definitiv afiliată la forul internațional.

„A fost un act de curaj pentru acele vremuri înființarea federației — sublinia luni în cuvîntul său tov. Mircea Angelescu, președintele F.R.F. — și exprim în numele Biroului Federal admirația și considerația noastră față de acești veterani pentru efortul considerabil de a da viață unui organism sănătos și puternic, pentru ridicarea nivelului fotbalului din țara noastră”.

Cadrul, caracterul și ambianța acestei sedințe au subliniat o comunitate de pasiune, dorințe și aspirații, iar aniversarea federației un îndemn la unirea tuturor forțelor pentru îndeplinirea visului tuturor, tineri sau vîrstnici, foști și actuali conducători: valoarea și prestigiul fotbalului nostru cit mai sus.

VARIATIUNI PE ACEEASI TEMĂ

Ah, nu! Nu ne aruncă-n brațele disperării acest 1-4 din primul meci al turneului de la Rio, oricît ar fi el de dur. Și, sigur, ESTE dur: mai întîi ca proporții, apoi pentru că am jucat slab și, în fine, pentru că vine după o serie de rezultate pe care ne-a plăcut să le socotim bune. Mai ales acel 1-1 de la Lima unde, cîteva zile după meciul nostru, nici echipa U.R.S.S. nu reușea mai mult decît meciul egal, scos și de noi.

Și nu sîntem (deocamdată!) alarmați, pentru că — aici sîntem de acord cu Angelo Niculescu — turnul în America de Sud este și rămîne un TURNEU DE PREGĂTIRE. Aceasta e ideea care i-a stat la bază și nu știm ca, pe drum, ea să se fi schimbat. De altfel, din cîte vedem, aruncîndu-ne privirea și prin curtea altora, nici o echipă din cele 16 calificate pentru turneul final nu-și privește meciurile din actuala perioadă cu alți ochi. Dar, oricum, această înfrîngere nu ne cade bine, așa cum probabil nici bulgarilor nu le-a căzut bine un 0-3 la Casablanca, nici sovieticilor un 1-3 la Split, nici peruvienilor un 2-2. Acasă!, cu Gornik Zabrze, mai ales că nici Marocul, nici Hajduk, nici Gornik nu sînt... Flamengo pe Maracana!

În orice caz, dacă din cînd în cînd, pentru fotbal, trebuie să vărsăm lacrimi, să le păstrăm cel puțin pentru iunie. Dacă și atunci s-o cîntenim sau s-ar cîntenii...

Pînă una-altă, să sperăm că Flamengo o fost doar un accident, să așteptăm meciul cu fostași finaliști ai Cupei inter-continentale, argentinienii de la Independiente, și pe cel cu Vasco da Gama și... să mai vedem.

Ne pare bine, însă, să facem o constatare: federația pare a nu se mai speria de meciuri grele, de perspectiva unor înfrîngeri în jocurile amicale. Altfel, poate, n-ar fi acceptat meciul cu R. F. a Germaniei, în deplasare, propus de vest-germani pentru data de 8 aprilie și nici propunerea clubului portughez Benfica, privitoare la un meci al lotului nostru, la Lisabona, pe data de 29 aprilie.

Semnificativ ni se pare mai ales contextul

acestor două meciuri ale tricolorilor. Cu R.F.G., de exemplu, ne vom întîlni la 8 aprilie, după ce la 5 aprilie jucăm etapă de campionat și înainte de a juca, pe 12 aprilie, o altă etapă. Iată deci: abordăm o întîlnire inter-țări, între două etape de campionat, fără nici o intrerupere de pregătire. Zilele trecute, vorbeam cu Emeric Vogl și, în legătură cu acest subiect, apreciatul nostru antrenor emerit spunea: „De ce am intrerupe, chiar și cu o etapă, campionatul? Meciul cu R.F.G. îl tratăm ca meci de pregătire. Și atunci, ce-ar însemna? Că facem pregătire pentru... un meci de pregătire?!”

Sau, cu Benfica, pe 29 aprilie! Întîlnirea (în deplasare, și aceasta) a fost acceptată fără ca cineva să se îngrijoreze că doar peste o săptămînă jucăm cu Iugoslavia la București.

Iar din informațiile noastre rezultă că și pentru celelalte două zile de miercuri ale lunii aprilie (15 și 22), între etape de campionat, se caută adversari străini, tot în deplasare!

Iată, se conturează o structurală schimbare de concepție. Ne preocupă să jucăm, să jucăm, să jucăm, fără să ne mai speriem că am putea și pierde!

De altfel, se remarcă, la toate echipele calificate pentru turneul final al C.M., o netă orientare spre jocuri de pregătire în deplasare. Italia joacă la Lisabona și la Madrid; Cehoslovacia întîlnește afară Grecia, Austria, Norvegia; sovieticii joacă în Peru și în Bulgaria; bulgarii în Mexic și în Elveția; englezii în Belgia și apoi în Mexic. Și am putea lungi lista... Nici o țară deci, nu crede că o bună pregătire pentru C.M. se poate face stînd, discret și comod, acasă, la gura sobei, la adăpostul — fără riscuri — al culcușului propriu.

„Le grand football”, cum îl numesc francezii, este azi fotbalul curajului și al bărbăției. Să fim, așadar, și noi curajoși și bărbăți... și nu poate fi mai rău decît DACĂ NU SÎNTEM așa.

Trebuie să fim însă în același timp, LUCIZI și SEVERI CU NOI ÎNȘINE; și să nu credem nici că vorba veche „norocul îi ajută pe cei îndrăzneți” este marea sinteză de înțelepciune a lumii.

Radu URZICEANU

ACTUALITĂȚI... ACTUALITĂȚI...

Echipa de tineret în Polonia

Pentru data de 30 septembrie a fost perfectat un joc între reprezentativele de tineret ale României și Poloniei. Întîlnirea a fost confirmată și va avea loc într-o localitate din Polonia, care va fi fixată ulterior.

Arbitrii jocului

Dinamo Bacău — Arsenal

Prima din cele două întîlniri Din. Bacău — Arsenal Londra, din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei europene a țigurilor”, și anume cea programată la Bacău la 11 martie, va avea loc începînd de la ora 14.30 și va fi condusă de trei arbitri unguri. Numele lor urmează să le comunice federația de la Budapesta.

Alte două echipe peste hotare

Luni au plecat în turnee în străinătate alte două echipe românești.

DINAMO BUCUREȘTI va sustine patru meciuri amicale în R. D. Germană: la 18 februarie cu Union Berlin, la 21 februarie cu Hansa Rostock și la 23 și 25 februarie ultimele partide, în organizarea clubului Dinamo Berlin. STEAUA a perfectat un turneu în Liban, cu

jocuri în zilele de 17 februarie (Racing Club), 18 (Homenetmen), 21 (cu... Farul, aflat în prezent la Beirut) și 22 februarie (cu Sel. Armatei Siriene).

Se discută tratative și pentru un turneu, în Iugoslavia, al dinamo-vistilor băcăuani.

Primele jocuri în Cupa Balcanică

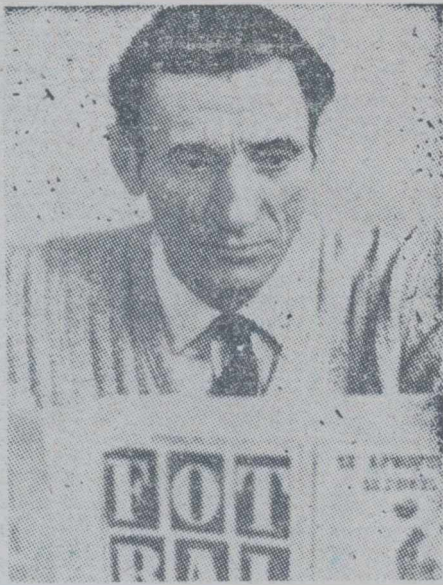
Secretariatul permanent al Cupei Balcanice, care anul acesta își are sediul la București, a fost încunoscîntat că partidele Egaleo Atena — Be-roe Stara Zagora se vor disputa la 11 martie la Atena și 20 aprilie la Stara Zagora.

Primul joc va fi condus de un arbitru român.

Un meci pentru echipa de tineret

Federația de specialitate din R.D. Germană a propus forului nostru o partidă amicală între reprezentativele de tineret pentru data de 7 iunie. Propunerea a fost acceptată, dar cu o modificare de dată: partida să aibă loc la 31 mai.

Va fi însă suficient acest singur joc pentru echipa de tineret care se va afla în ajunul începerii Cupei Balcanice din Bulgaria?

ALEXANDRU
FRĂȚILĂ

DESCOPERITORUL LUI RĂDUCANU

Il cunoașteți pe Alexandru Frățilă? Nu? Nici fotografia de mai sus nu vă spune nimic? Atunci să vin în ajutorul celor ce vor să dezlege această... enigmă fotbalistică cu următoarea echipă a Unirii Tricolor — tip 1939: Nănculescu—Florea, Anghelache—Ilieș, Boteanu, FRĂȚILĂ—Lulu Mihăilescu, Johnny Dumitrescu, Sony Niculescu, Cirjan, Rugiubei. E prea mult de atunci? Da, repede au trecut 31 de ani! Dar perechea de fundași Ianda—Frățilă? Da, exact, fundașii lui Dinamo Brașov!

Cariera lui a început în 1938, la Unirea Tricolor, a continuat între 1948 și 1953 la Dinamo Brașov, apoi (1953—1955) la Flamura roșie Pitești, doi ani (1955—1957) a fost jucător și antrenor la Rm. Vilcea, pentru că în 1960, ca echipier al Flăcărei roșii București, să pună ghetete în cui. A jucat până la 38 de ani. În cei 22 de ani de activitate a învățat „meseria” pe de rost, punându-și cunoștințele în practică din 1960, după ce a urmat școala de antrenori.

De atunci a rămas credincios noii sale ocupații. Nu prea ați auzit de dînsul, ca antrenor, nu-i așa? Într-adevăr, nu este printre cei al căror nume apare zilnic prin ziare, nu e printre cei cărora li se cere părerea asupra uneia sau alteia dintre problemele fotbalului (deși poate că ar trebui); nici caricaturistul nu l-au dibuit încă (deși s-ar preta minunat unei „șarje”). Și toate astea pentru că Alexandru Frățilă a dus ani de zile o muncă nevăzută, aidoma unui grădinar care primește un cristal pur, îl șlefuieste cu migală și scoate după ani și ani o piatră prețioasă care, atrăgînd ea privirile, îl pune în umbră pe cel ce i-a dat strălucirea.

Da, acesta a fost (și este) Alexandru Frățilă care acolo, la Flăcări roșii București, mai mult la copii și juniori decît la echipa de divizie, a dus o muncă anonimă de șlefuitor de talente. Cu cine se poate mindri dintre produsele sale? De pildă, cu Răducanu. Sau cu Pop, coechipierul de acum al portarului național noastre; Olteanu, de la F.C. Argeș, este și el un nume; și Adrian Popescu de la Universitatea Craiova; și Marinescu de la Jiul. Și în „B” are pe Vochin (Poiana Cimpina), pe Fătu (Unirea Focșani) sau pe Smădea (Metalurgistul Cugir); alții în „C”, alții în diverse campionate mai mici. De s-ar putea mindri toți antrenorii cu o recoltă atât de bogată și de valoroasă...

— Vorbiți-mi de Răducanu. Cum l-ați descoperit?

— Prin '61, la juniorii Flăcărei roșii aveam o promoție de calitate: Răducanu, Olteanu, Gitejan, Pităic, Vlad Ion, Pop, Fătu, Adrian Popescu, Lazăr, Chirilici, Costin și Marinescu. Cei mai mulți sînt azi în diviziile A și B. Toamna, la un meci cu Electromagnetica, aflu că portarul titular, Mărgăritescu, fusese în ajun la un bal. Mă convinge că a fost confundat și apare totuși în echipă. Dar primește două goluri foarte ușor și-mi dau seama că m-a mințit. Il scot și-i spun lui Răducanu, care era atacant, să intre în poartă. Nu mai apăsese pînă atunci, dar îl văzusem făcînd pariuri pe cite un suc cu Fătu, Olteanu și Pop că el apără 11 m. Și-mi plăcuse. A intrat, deci, Răducanu și a apărut extraordinar. I-am spus că de atunci încolo numai portar va juca. S-a supărat, mi-a spus că nu-i place și a plecat la... rugby. Dar după un timp s-a înapoiat. L-am primit numai cu condiția să rămînă în poartă. N-avea ce face... În prima echipă a debutat cu prilejul unui meci în „C”, disputat la Mizil. Am primit „muștrare” atunci pentru că l-am folosit. Dar rezultatul a fost bun: 1—1.

— Și cum a ajuns la Rapid?

— La un amical cu giuleștenii, a apărut excepțional. L-a văzut Valentin Stănescu și nu m-a lăsat pînă nu a primit dezlegarea pentru Rapid. Pe Răducanu, pe Fătu (și acum îl socotesc cel mai mare talent ce mi-a trecut prin mină; nu s-a realizat, vorba ceea: brînză bună...), Olteanu și Pop am vrut să îi dau lui Ozon, pe cînd era antrenor la Progresul, dar n-a vrut să-i ia. Se mai întîmplă...

— Mai vin pe la dv. băieții pe care i-ați învățat fotbal?

— Doar Pop și Marinescu. Ceilalți m-au uitat. Pe Olteanu nu l-am mai văzut de vreo doi ani.

— Dar pe Răducanu?

— Nicl pe el. A uitat drumul spre blocul G 3 din Balta Albă. Ce să-i faci, copiii au crescut și-au luat zborul. Mă bucur pentru toți că au succese, că au cunoscut lumea, că au ajuns fotbaliști de valoare și mă bucur pentru mine că i-am crescut. Ce poate fi mai frumos ca răsplată?

Mircea TUDORAN

INTERVIU LA... „CASA CU TREI FETE”

Cunoscîndu-l pe masivul fundaș central al Steagului roșu Brașov, Iuliu Jenei numai din tribună, nici n-ai putea crede că poate fi atât de sensibil și emotiv atunci cînd, în locul fentelor atacanților adversi, trebuie să suporte întrebările ziaristilor, fiind obligat să-și depene trecutul.

După un urcuș pe sub cetinile de brazi, iată-ne în fața porții casei sale de pe str. Matei Basarab, ascunsă chiar sub poalele Timpei. În decorul de iarnă, Jenei își continuă antrenamentul de pregătire fizică generală în familie. Înhamat la o sanie, le plimbă pe cele 3 fete ale sale Dana în vîrstă de 6 anișori — după spusele părinților o viitoare campioană a patinajului artistic — și cele două gemene, Mihaela și Roxana (venite pe lume acum doi ani, chiar în noaptea revelionului), gustă plăcerile unei plimbări în aerul tare de munte, pe aleile din curtea casei, oferite de tătici.

— Urcăți în Poiană? întrebă Jenei.

— Nu, nicidecum. Am venit în mod special să-ți fac o vizită și subiectul sper că-l bănuiești?

— Să fiu sincer, sînt surprins și măgălit că după aproape zece ani de activitate în Divizia A se gîndește cineva și la mine.

— Și Jenei începe să povestească.

— „Abecedarul fotbalului l-am învățat pe băncile tribunei stadionului din Cîmpia Turzii, de la Lazăr, Mari, Felecan, marii profesori ai jocului la ofsaid. Imi amintesc că după ce noi, copiii, ne terminam joaca pe maidane, dădeam fuga la stadion să ne scăpăm antrenamentul așilor. Cu bunul meu prieten Adam de la „U” Cluj, urmăream de sus, dintr-un colț, cum se pregăteau acei pe care nici prin gînd nu-mi trecea atunci că peste cîțiva ani am să-i întocmesc în echipă.

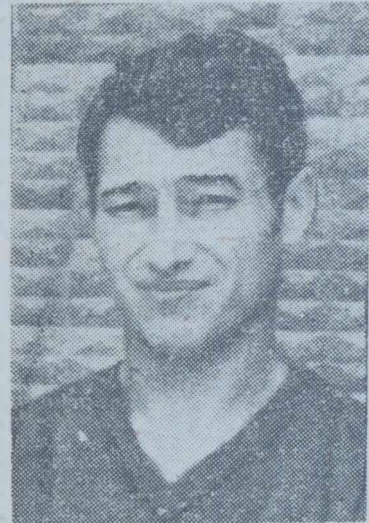
Într-una din zile, antrenorul Iosif Racolțea, care umbla toată ziua după băieți talentați, m-a

văzut jucînd în curtea școlii și m-a chemat la antrenament, la Metalul. După două săptămîni am și fost în echipa de juniori unde am jucat doi ani, pînă în 1957. În acea perioadă antrenorul Popa Alexandru mă tachina tot timpul spunîndu-mi: „Măi băiete, mai pune și tu puțină carne pe tine, că ești numai pielea și osul. Talent ai cu carul, dar, așa spetează cum ești nu te pot băga la I-a”. Și totuși în „Cupa primăverii” am îmbrăcat pentru prima oară tricoul cu nr. 2 al primei formații. E drept că la început m-am cam plimbat pe toate posturile din apărare, dar locul din echipă nu l-am mai cedat.”

Gîndurile de viitor îl răscoleau continuu pe Jenei și în anul 1960 s-a hotărît să plece la Timișoara, la Știința. Rodajul dur al Diviziei B a însemnat pentru Iuliu Jenei maturizarea, definitivarea valorii lui în primul eșalon al fotbalului nostru. Și după doi ani, o nouă schimbare de domiciliu, dar definitivă, la Brașov. După un amical cu Steagul roșu, antrenorul Silviu Ploșteanu l-a convins să se despartă de Timișoara. „Vino la noi băiete, că avem echipă bună și dacă vrei să faci facultate o faci și la Brașov”. Primul sezon îl începe ca fundaș lateral, apoi datorită gabariturii sale impunător este preferat în locul lui Postolache, ca fundaș central, post în care joacă și astăzi. Student în anul III la Facultatea de tehnologie a construcțiilor de mașini la cursurile serale, Jenei îmbină de minune fotbalul cu învățătura.

Odată cu încheierea turului actualului campionat, Jenei a depășit cifra de 200 de meciuri în Divizia A și astfel poate oricînd să-și caracterizeze adversarii pe care i-a avut în fața de zeci de ori. Cei pe care i-a anihilat întotdeauna au fost Driedea I, Voinea și Frățilă. Nu același lucru îl poate spune despre Dumitrache, Oblemenco sau Neagu.

— Și pentru că de fotbal sînt legate întotdeauna și amintiri ne-

JENEI

plăcute, Jenei a finit să ni le spună, ambele fiind legate de anul 1966.

— „N-am să pot uita niciodată neșansa noastră din „Cupa orașelor tîrguri”, atunci cînd am întîlnit echipa marelui Di Stefano, Espanol Barcelona. După ce am reușit să echilibrăm situația în al doilea joc de la Brașov, cînd am învins cu 4—2 (la Barcelona pierdusem cu 3—1) sorții ne-au avantajat și am jucat al treilea meci tot la Brașov, dar, ce folos, am pierdut cu 1—0 și totodată și calificarea! În același an, la Oradea cu Crișul, am marcat un autogol imparable lui Haidu și am pierdut meciul cu 2—0. A fost cea mai tristă amintire”.

Acum, la 30 de ani, Iuliu Jenei se pregătește cu aceeași pasiune și conștiințozitate care-l caracterizează, iar dorința longevității sportive este legată numai de utilitatea lui în echipă.

— Și dacă deschizi carnetul antrenorului Valentin Stănescu în dreptul jucătorului Jenei poți citi: „Exemplu de perseverență în pregătire, admirabil om în viața familială, corect și bun coleg”.

Gh. NERTEA

GROZEA

Meci la Cluj, CFR-ul cu Petrolul. Anul trecut, toamnă. Era greu să spui cine o să învingă. Jucau bine băieții lui Rădulescu.

Dar și încercata oaste ploieșteană se ținea pe poziții. Meciul îi venea ca o mînușă lui Gică Grozea. Ai lui, înțelept instalați pe metereze, îl căltau cu mingi lungi. Deale de care îi plac lui: să aibă loc mult și adversarii respirăți, în față. Cu un balon de-asta, „Tească” (așa-i zic coechipierii și prietenii, așa-i spun toți care îl cunosc mai de aproape, fiindcă e din același oraș cu antrenorul Argeșului...) a plecat în slalomuri, asortate cu fente și driblinguri. Și uite așa (nici el nu știe cînd) s-a trezit doar cu Nagel în față. Portarul cefe-rist se aruncă, disperat, în picioarele ploieșteanului. Grozea, calm, trage mingea spre el și Nagel aterizează fără nici o pradă pe gazon. Gică ride. Ride la trei metri de poartă. Pe bancă, Cernăianu face un început de icter. „Nu trage, dom-le odată?” Nu, Gică nici gînd n-are

de așa ceva. Il așteaptă, cu mînea la picior, pe Nagel. Il momește. Abia crezîndu-și ochilor, „numărul 1” de la CFR se mai aruncă o dată spre balon; dar Grozea sare, o fracțiune de secundă mai înainte și, planînd peste nefericitul clujean, aterizează, cu mînea la picior, la cîțiva zeci de centimetri de linia albă și groasă — curtea supremă în materie de gol — linia porții. „Nu trage, dom-le, odată?” izbucnește iar Cernăianu de pe bancă. Da, Gică, trage acum. Și cum o face? Lovind fals, cu ristul, mingea. Vrea să se ducă, cu boltă, elegant, spre colțul de sus. Face lovitura liniștit

dacă ai fi tu selecționar și ți-ai alege colegii din înaintare?

— „Cu Dobrin și Dumitrache”

— Și crezi că ar mai ajunge mingea și pe la alții din echipă? S-ar mai rătăci și pe la porți?

— „Greu de crezut. Dar ce-ar ride oamenii în tribună! Păi, eu cînd apuc să joc cu Dobrin în națională, uit să mai mă demarchez, să mai fac jocul tactic. Mă distrez extraordinar cînd începe el să îmblînzească mingea. Ce spectacol domnule!”

— Gică, tu ai iubit de la început driblingul, nu-i așa? Ce antrenor ți-a fost adevăratul profesor?

— „Ionică Bogdan.”

„REPREZENTAȚIA” SE AMÎNĂ...

și se întoarce cu brațele ridicate spre centru, spre ai lui. A marcat! Crede el... Soos, „bătrîmul” din apărarea CFR-ului, sosit în timpul „reprezentației Grozea”, la fața locului, respinge în cor ner...

— Îți pare rău, Gică, după o asemenea pozna?

— „Nișel, la început. Dar cînd mă gîndesc că mi-a ieșit ce-mi doream, la dribling și la fentă, îmi trece.”

Ne bate un vînt tăios. O lapoviță rea și rece ne pătrunde și dîncolo de mîduva oaselor. Gică Grozea juca acum cîteva zile la plus 40 de grade. În Australia. Acum aleargă cu o poftă de copil scăpat de sub ochii mamei. Pe terenul Vega, lîngă rafinării, într-un aer cu miros de benzină fină. Cu gazonul dispărut de mult sub băltoace. Și-acolo, Gică dribblează, sare — cu mingea fixată ca într-un clește între picioare — peste adversari, dă pase cu tocul, îi ciocnește între ei pe fundașii din față, prin păcăleala fentelor.

— Cu cine ai vrea să joci,

— Atunci e clar. Dribla mai bine ca tine?

— „Ce să mai vorbim! Mai bine...” și mai mult. La antrenamente ne era rușine cînd ne lua la păcălît cu mingea. Ah! Cite știa să facă cu balonul. Unele meșteșuguri le-am mai prins eu. Prea puține...”

— Se spune că la Ploiești, tu ai două numere de exhibiție, pe care le oferi spectatorilor, în supliment, la meciurile de campionat.

— „Se spunea! În primăvara asta nu-i timp și loc pentru asta. Antrenorii mi-au pus în vedere. Dar vîd și eu asta. Nu-i caznă mare. Trebuie citit, doar, clăsamentul. Și mai e ceva... Nea Angelo a încercat de două ori cu mine. Poate s-o hotărî încă o dată. Și atunci îmi rezerv numerele pentru după mondiale și după plecarea Petrolului mîi sus, mai la locurile de frunte. Promit o reprezentație specială. Cu afișe și anunțuri. Și cu fundași calmi; care să mă înțeleagă și să mă ierte...”

Bine Gică. Așteptăm reprezentația.

— ef. i. —

MAI SÎNT 17 ZILE PÎNĂ LA ÎNCEPEREA RETURULUI DIVIZIEI A

DIALOG SUB O UMBRELĂ...

Plouă...
Pe terenul alunecos, mocirlos și neprietenos de la Vega, Petrolul se antrenează... În condiții de joc. Patinatori, jucători de polo și, pe planul trei, fotbalisti — așa apar Grozea și Florea și Dincuță și toți ceilalți elevi ai lui Cernăianu.

Plouă...
Umbrela antrenorului ploieștean este protectoarea scurtei noastre convorbiri cu unul dintre cei mai tineri directori tehnici din Divizia A. „Ucenicul” lui Ilie Oană a prins de la meșterul său toate tainele meseriei. „Fără munca practică, de aici, de la teren, nimic nu contează” — mărturisea fostul portar din Tg. Jiu.

Plouă...
Mă gîndesc să facem un tur de orizont al compartimentelor Petrolului. Dar „inventarul” nu poate începe fără un buletin medical. Avem de-a face doar cu o echipă care a învins, înaintea adversarilor propuse de programul campionatului, o intoxicație.

— Cum stați cu sănătatea?
— Mulțumesc, bine. Un singur băiat, Oprea, plătește și acum tributul prăjiturilor... defecte din toamna trecută. Icterul de care a suferit îl va ține încă multe săptămîni în afara activității. Păcat. Și pentru el și pentru noi. Cu o învățătură de minte tot am ieșit din pățania noastră: la desert nu vom mai solicita în vecii vecilor prăjituri. Compot — ce inspirat! au fost cei de la Dinamo Bacău! — și fructe!

— Se profilează echipa pentru prima etapă?

— Și da și nu. Hai să parcurgem cele 11 locuri. În poartă, Mihai Ionescu în luptă cu Vișan. Nu știți legea postului? Azi greșeste unul și pierde locul. Celălalt, în așteptare, preia rolul. Și așa mai departe. Linia de fundași: Nae Ionescu, Bădin — care și-a făcut o operație de amigdalită, dar va reîntra repede — Florea și Moranu. Dar... ofensiva de pe margine e teribilă! Decu Cringășu — poate îl vom utiliza fundas dreapta — și Gruber nu sînt concurenți de ignoranță. Pentru mijloc, Juhasz și Dincuță ne feresc de probleme.

— Ajungem la eterna nevralgie a antrenorilor...

— ...de care nici noi nu sîntem scutiți. Grozea și Sfirloșea pe aripi. Bun. Pentru centru căutăm soluții. Numai noi o facem? Priviți formațiile din meciurile de verificare ale altor echipe! Tri-courile cu numerele 8 și 9 au mereu posesorii noi.

— Și, voi, între ce variante navigați?

— Una clasică, Cotigă-Stănescu, Alta de inspirație și risc, Moraru-Cotigă. Incerc cu Moraru. Foarte mobil, cu multă intuiție în joc, băiatul ăsta poate ne scoate din încurcătură.

— Ce zici de muzica duminicală programată cu începere de la 8 martie?

— Aș fi dorit o altă uvertură. Începem „fortissimo”: Steaua și Rapid. Preferăm un „pianissimo”... Plouă pe Vega. Cernăianu strînge umbrela. Convorbire terminată.

— ef. i. —

VALENTIN STĂNESCU „STRÎNGE RÎNDURILE” APĂRĂRII!

Oricît de atractiv se anunță apropiatul festival de muzică ușoară „Cerbul de aur”, acolo, în orașul de la poalele Timpei, pregătirile echipei de fotbal Steagul roșu rîmîn punctul central al discuțiilor și comentariilor „microbiștilor”. De altfel, orice joc de verificare al brașovenilor este urmărit cu interes major, indiferent de starea vremii. Așa s-a întîmplat și duminică aceasta, cînd elevii antrenorului Valentin Stănescu și-au „încredințat spadele” cu echipa mureșeană A.S.A. În fața a peste o mie de credincioși ai fotbalului, pe un teren curățat de zăpada căzută din belșug în ajun, care apoi s-a transformat în mociră, datorită unei ploii torențiale, stegarii au terminat nedecis: 1-1.

După ce l-am lăsat pe antrenorul brașovenilor să-și soarbă ceaiul fierbinte, la cabine l-am interpellat:

— Pari oarecum supărat...?

— În nici un caz din cauza rezultatului. E doar un amical. Timpu’l însă nu-mi dă pace, nu-mi dă posibilitatea să exerseze din punct de vedere tehnic și tactic. Numai de terenuri mociroase am avut parte.

— De fapt ce cîștig a realizat echipa pînă acum?

— O capacitate de efort bună și chiar foarte bună la unii jucători, fapt care permite echipei să păstreze un ritm viu și constant în joc. Este urmarea unor bune condiții de pregătire create de club și a unei încadrări conștințioase a jucătorilor în programul parcurs.

— Se întrevede o formulă tip de echipă pentru retur?

— În mare, da! Cu excepția a trei posturi: de fundas stînga, unde va trebui să aleg între Rusu și Penzeș, de fundas central dreapta la care candidază Pescaru și Jenei și la linia de mijloc unde am în evidență pe Pescaru, Cadar, Jambaschi și Gane.

— În tur, echipa a jucat bine acasă, dar s-a dovedit fragilă în apărare în jocurile din deplasare, unde a primit multe goluri...

— Este un subiect la care reflectez și la care caut anumite soluții. În orice caz, în jocurile în deplasare voi „strînge rîndurile” compartimentului defensiv. Probabil că-l voi folosi pe Pescaru, în spatele fundașilor, cu rol de libero, post care îl se potrivește de minune datorită calităților pe care acesta le are.

— Pînă la reluarea campionatului, cînd Steagul roșu va întîlni la Constanța pe Farul, ce program mai are echipa?

— O suită de jocuri de verificare, toate însă numai în deplasare pentru a fundamenta ideea de joc despre care am vorbit mai sus. În agenda mea figurează pînă acum două date precise: la 23 februarie un joc cu Rapid pe Giulești și la 1 martie cu Petrolul la Ploiești.

— În sfîrșit, cum vezi returul care se apropie?

— Greu, foarte greu! Nu numai pentru echipa mea pe care, în primele șapte etape pînă la intrerupere, o așteaptă veritabile examene, dar și pentru celelalte formații. Și aceasta pentru simplul motiv că absolut la toate echipele se observă un salt calitativ în ce privește pregătirea fizică generală, o dorință unanimă de a arăta că în această iarnă nimeni n-a stat cu minile încrucișate. În ce mă privește aș fi foarte mulțumit să termin campionatul în primele 7-8 jocuri. Apoi, la anul, pretențiile firește vor fi mai mari.

— Succes!

Stelian TRANDAFIRESCU

LA „U” TOT NU SE CÎNTĂ?

„Dacă te-ai ars cu supa, suflă și în iaurt”, spune o zicală, care se potrivește de minune studenților clujeni. De ce?

Totul a pornit de la sărbătorirea semicentenarului clubului. În perioada aceea, fotbalisti au fost singurii sportivi neinvitați la banchetul de onoare din cauza rezultatelor slabe înregistrate tocmai în acele zile cînd se aștepta să se întrecă pe ei. S-a constatat că declinul de atunci al fotbalistilor s-a datorat lipsei de pregătire fizică, ca urmare a faptului că în vară n-au putut lucra suficient la acest capitol („Mai înții sînt studenți, și apoi fotbalisti”, ne spunea antrenorul Ștefan Cîrjan). Esecurile de atunci au dus la concluzia că în pauza dintre tur și retur trebuie să se muncească intens pentru reeștigarea terenului pierdut. Și s-a apelat la dr. Ion Arnăutu, cunoscutul antrenor clujean de atletism.

— Au fost cele mai grele antrenamente pe care le-am făcut de cînd sînt la „U” — era de părere căpitanul echipei, Remus Cimpeanu.

— Și rezultatele lor?

— Nu se poate să nu se vadă în timpul campionatului.

Doar de vreo două săptămîni s-a început lucrul și cu mingea. De aceea, balonul „i-a stîmjenit” la început, după expresia lui Ștefan Cîrjan. Pe seama a acestei neobișnuințe sînt puse cele două înfrîngerii suferite pe teren propriu de la A.S.A. Tg. Mureș (0-1) și Minerul Baia Mare (0-2). Dar miercuri, la Tg. Mureș, în meci-revanșă, studenții au jucat excelent și au cîștigat. După cum, duminică, și-au luat revanșa și la Baia Mare învingînd cu 4-3. De fiecare dată s-ar fi simțit apți pentru încă o repriză...

— Și acum cu ce veți continua, tov. Cîrjan?

— Am început lucrul cu dalta și ciocanul pentru ca din blocul de marmură creat de dr. Arnăutu, vreau să zic pe fundamentul excelenței condiții fizice acumulate, să modelez echipa. Am crezut că nu toți vor suporta munca la care au fost supuși, dar toată lumea a primit calificativul excelent. Inclusiv Solomon, Munteanu și Iordache, care au rețineri la antrenamente.

Dar să revin la întrebare: după partida de la Baia Mare vom

continua cu jocuri din două în două zile la Ploiești, Cimpina și Brașov, totul însă pe fondul unei destinderi nervoase de care băieții au nevoie, pentru că sînt după sesiunea de examene. De aceea, trebuie să impletim antrenamentele cu jocuri simple, pentru destindere nervoasă.

— Cine se prezintă mai bine ca pregătire generală?

— Pexa, Solomon, Oprea și Barbu.

— Cum se prezintă Anca după turnee din Australia?

— Bine. Eram îngrijorat pentru el, fiindcă are un tip de sistem nervos care-l mină înainte, depășind gradul său de pregătire. Cu toate astea, la Tg. Mureș a jucat bine, a dovedit un potențial fizic foarte bun.

— Aveți să le reproșați ceva elevilor dv.?

— Da. Sînt prea puțin prietenj între ei. Pe stradă nu i-am văzut niciodată cîte doi-trei, împreună. Numai cîte unul. Există și o doză de egoism: fiecare e foarte dur cu cel care greșeste și foarte indulgent cu el însuși. Încerc să repar această fisură în care secția ar trebui să-și aducă cea mai mare contribuție. Dar secția e prea puțin se simte... Secretarul clubului nostru, Titus Lucaciu, le face pe toate...

I-am mulțumit bătrînului antrenor cu inima alît de tînără, gîndindu-mă cît de frumos stia să cînte generația lui Luca, Georgescu, Coracu, Straja:

„Pornim din nou cu suflul tu-nfrînt

La luptă cu un singur gînd:
Haide „U”, Haide „U”!

Mircea TUDORAN

DINAMO Bacău

După al doilea meci cu Kilmarnock, care i-a asigurat continuitatea în participarea întrecerii pentru „Cupa europeană a Tîrgurilor”, Dinamo Bacău s-a odihnit, timp de 12 zile. La 25 ianuarie, echipa a reluat pregătirile, alinîndu-se la programul general de antrenamente al echipelor noastre divizionare. Campionatul se apropie, meciul următor în C.E.T. cu Arsenal Londra de asemenea. Amănunte despre programul lui Dinamo Bacău ne-a furnizat telefonic, la solicitarea noastră, antrenorul secund al echipei C. RĂDULESCU: „Ne antrenăm zilnic pe un bun teren de zgră. Pregătirile au fost reluate, urmăm-

Pe stadionul Ghencea, echipa Steaua a surclasat, duminică dimineața, formația Flacăra Moreni: 7-2! În fotografie: TATARU II, depășind apărarea oaspeților, înscrie imparabil

C.F.R. CLUJ ÎNCEARCĂ O SCHIMBARE DE TACTICĂ

— Pentru retur vom schimba tactica echipei, vom juca cu Soos „libero” în spatele fundașilor. Am primit cam multe goluri astă-toamnă și experiența lui Soos cred că ne va ajuta la diminuarea lor.

— Pe cine aveți fundași?

— Costea — Dragomir — Cojocaru — Bretan. Roman trebuie considerat și el printre titulari. Acum este la Cluj; student. În poartă juniorul Cristea. Ca piesă de schimb — Lengyel. Este elev și n-a putut veni la acest meci. Îl avem de la un timp și pe Mărculescu, portarul Olimpiei Oradea. Tot de acolo a venit la noi — Barna.

— Și care ar fi configurația liniei de mijloc?

— Stîncel I — Tegean, Stîncel II, vîrful mijlocasului, este portar la tineret. Ca mijlocasi îi mai avem pe Vasile Alexandru și Vișan, ultimul în echipa națională de juniori. A fost și la Viareggio.

— Atacul?

— Soos — Petrescu — Octavian Io-

nescu. Octavian, deși a mai jucat la „U” și a mai trecut pe la Steaua și Oțelul Galați, e cam timid în joc. În linia ofensivă mai conțăm pe Paul Popa de la Unirea Dej, fost și el la „U”, și pe Marian Popescu, deocamdată indisponibil.

— Dar cu Schwartz, ce s-a întîmplat?

— A plecat la Sibiu de unde venise la noi, s-a căsătorit și nu s-a mai înapoiat. Spera într-o perioadă de transferări, acum, în iarnă, pentru a reveni la C.S.M. Noi îi dăm dezlegarea. Nu ne-a satisfăcut.

— Cum vi se pare că se prezintă echipa în ansamblu?

— Este cam obosită. Gîndiți-vă că în 10 zile am jucat cinci meciuri: 1-0 cu Progresul Brăila, 0-0 cu Petrolul la Ploiești, 4-2 cu Carpați la Sinaia, 0-0 cu Poiana la Cimpina și azi 0-3 cu Rapid în Giulești. Rezultate destul de bune dacă le comparăm cu cele de astă-vară, dinaintea campionatului, cînd n-am reușit nici o victorie. Luni și marți

— liber pentru toată lumea, urmînd ca miercuri să reluăm pregătirile.

Convorbirea de mai sus a avut loc duminică dimineața la stadionul Giulești. Interlocutor: Ovidiu Hulca, antrenorul feroviarilor clujeni; asista la discuție: dr. Constantin Rădulescu, mentorul echipei de pe Someș. În fața noastră se deschisese meciul în care tînașă echipa a Rapidului, cu foarte multe nume noi, se dovedea superioară celei a feroviarilor din Cluj. Firește, nu poți trage concluzii definitive după această evoluție, ca și după meciurile susținute pînă acum, pentru că în ambele formații mai sînt destui jucători care duminică au absentat, astfel că valorile se vor modifica. Într-însă, o recare slăbiciune, cauza poate fi de oboseală de care amînea antrenorul Hulca, se întrevadea la C.F.R. Dar, pînă la reluarea campionatului mai sînt destule zile.

M. T.

PE SCURT DE LA...

du-se readaptarea la efort, îmbunătățirea rezistenței, refuzuri tehnice. Acum ne aflăm în etapa meciurilor de verificare, disputînd pînă la această oră următoarele partide: cu Textila Buhuși 3-0; Chimia Orașul Gheorghe Gheorghe-Bu-8-1; Celuloza Călărași 2-0; Știința Bacău 0-0. Căutăm soluții pentru înlocuirea lui Dembrowschi în primul meci cu Arsenal, dar și pentru alcătuirea unei mai bune formule de echipă. Poate ne-am fi fortificat optimismul dacă doi jucă-

tori de divizia B, Mloc (C.S.M. Reșița) și Constantin (Metalul Tr. Severin), ar fi obținut dezlegarea în vederea legitimării la clubul nostru”. (i.c.).

ASA. Tg. Mureș

Pînă la prima confruntare oficială a sezonului, cu C.F.R. Cluj pe teren propriu, A.S.A. Tg. Mureș continuă seria amicalilor precompetiționale. După egalul (1-1) reușit

recent în deplasare cu Steagul roșu, programul jocurilor de ansamblu și omogenizare cuprinde în continuare: 18 februarie cu C.S.M. Sibiu la Tg. Mureș; 20 februarie cu Gaz metan la Mediaș; 22 februarie (adversar nedeosebit) la Tg. Mureș; 25 februarie cu C.S.M. la Sibiu; 1 martie cu Steagul roșu și 4 martie cu Gaz metan la Cluj. Mureș. Lotul militarilor mureșeni care urmează a fi completat de perspectivă (KINCSES — Olimpia Satu Mare, CAPRIORU — Metalul Tr. Severin, CIUTAC — Chimia Făgăraș și NISTOR — Steaua) manifestă în prezent o bună pregătire și inspiră multe speranțe antrenorului T. Bone în vederea dificilului examen al returului. (M. I.).

La Belo Horizonte ploala ne sicilia zilnic. Cu intermitențe, oferind pentru scurt timp loc soarelui strălucitor, pentru ca apoi, ploala caldă de vară să stropască din nou frumoasa capitală a statului Minas Gerais.

Marti, 20 ianuarie, ziarele locale erau pline de vești despre echipa României, despre tot ceea ce făceau jucătorii. În oraș se știa ce mîncăm, ce film am văzut, cum și cît s-au antrenat jucătorii, interviuri cu conducerea echipei, cu fotbalistii, cu masele, cu mine, cu oricine ar fi putut oferi o știre nouă. Nu exagerez dacă afirm că la Belo Horizonte s-a scris într-o săptămână de echipa de fotbal a României tot atît cît se scrie la București într-o jumătate de an. E greu de crezut, dar e și mai greu de imaginat amplitudinea interesului brazilian pentru tot ceea ce este legat de apropiatul campionat mondial. Nu ne-a fost greu să citim ziarele, portugheza fiind relativ ușor de înțeles pentru aceia dintre noi care avem cunoștințe de limba franceză și italiană. Pentru fotbalisti, Lucescu — de exemplu — devenise un interpret curent.

Din ziare am constatat că în prima zi a turneului dintre echipele României, Spartei Praga, Cruzeiro și Atletico din localitate, meciul România-Cruzeiro și România-Atletico, de joi 22 și duminică 25 ianuarie fuseseră programate în deschiderea cupajelor. Nu numai conducerea echipei noastre, dar și ziarele din Belo Horizonte au semnalat federației de fotbal a statului Minas Gerais defecțiunea programului. Ca urmare, președintele federației locale ne-a făcut o vizită la hotelul „Normandy” și ne-a anunțat că fotbal pe care-l conduce a hotărât schimbarea programului întocmit de cluburi și astfel echipa României va evolua în ambele seri în meciurile vedetă.

Antrenamentele echipei noastre nu s-au putut face pe terenul de joc din cauza ploilor care transformaseră gazonul într-un imens burete. Totuși ne-am dus să vedem terenul. Surpriza

n-a fost cantitatea de apă căzută pe teren ci compoziția gazonului, dintr-o iarbă foarte groasă, de lățimea cozilor de la ceapa verde și înaltă de minimum cinci centimetri, iarbă denumită aici „fofo”. Terenul nu s-a putut încerca, însă dificultățile lui au pus pe gânduri pe antrenor și jucători.

O AMINARE DIN CAUZA PLOII

Joi 22 ianuarie era prevăzută zi de debut în turneul din Brazilia. În această dimineață ne-am ațintit privirile spre oer. Din nou nori amenințători de ploaie, din nou acest „joc” ploaie-soare, cu o după masă de ploaie torențială. Spre ora 19.30, ora primului joc, Sparta Praga-Cruzeiro, a încetat să plouă. Fără să ezite, spectatorii au început să se îndrepte spre stadion în autobuze și turisme, într-o aglomerație greu de descris. Autobuzul cu echipa noastră, plecat la ora 19.30 nu a sosit la stadion decît după aproape o oră, atunci cînd toți cei ce ajunseseră înaintea noastră se înapoiau în oraș din cauza aminiării jocurilor cu 24 de ore. Terenul era impracticabil. Curios, într-o țară cu cele mai noi, mai mari și mai frumoase stadioane din lume, pentru care se investesc milioane de dolari, nu sînt prevăzute prelate pentru ocrotirea terenurilor!

Lungi șiruri de pietoni și mașini, cu steaguri mici și mari, cît cearcăfurile, ale cluburilor Cruzeiro și Atletico, se întorceau spre case. Ploaia se oprise, răsarise luna, norii se risipeau tot mai mult, pe bolta cerului se aprindeau stelele, una cite una, iar pe drumul șerpuit spre oraș se auzea, printre vuietul esapamentelor, tulburătorul cîntec „Cielito Lindo”, cîntat în cor de un grup de suporteri ai echipei Atletico. Abia a doua seară aveam să cunoaștem ce sînt în stare suporterii fotbalului brazilian.

După această seară de fotbal ratată, dar după o plimbare reconfortantă, s-a

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL, AUREL C. NEAGU

dormit bine, fără „aer condiționat”, căci clima din această parte a Braziliei, spre deosebire de alte locuri cu caniculă, este asemănătoare cu sfîrșitul lunii august, la noi. Dimineața, deșteptarea a fost mai tîrzie. Am intrat în camera portarilor echipei, de regulă colocatați pe timpul turneului. Ghiță tocmai ieșea pe ușă, spre micul dejun. Rică doarme, mi-a spus el. Totuși am intrat, încet, să nu-l deranjez. Mina lui mare și lungă era întinsă pe noptieră. Parcă nu avea loc în pat. Iar pe noptieră, sprijinită de telefon, ca să fie bine văzută, era fotografia băiețelului și a soției. Un Răducanu junior în vîrstă de numai trei luni. Cum poate

avut surpriza vizitei făcută de Joao Saldanha. Numai în Brazilia fiind, poți să-ți dai seama ce mare răspundere poartă acest om de la care fiecare brazilian, mic și mare, sărac și bogat, așteaptă cu sufletul la gură, în fiecare ceas, să audă că „Joao” îi asigură că le va aduce titlul mondial '70 și Cupa Jules Rimet. La poartă hotelului se adunaseră citeva sute de oameni să-l privească. Saldanha a urcat cu noi, a discutat prietenește, sincer, cu o modestie care ne-a impresionat. Fuge de publicitate fără însă să poată scăpa de ea. Scoate o vorbă în fața cuiva și apare apoi un interviu. A ajuns în situația să dea interviuri despre... interviurile apărute în presă.

lungi cabluri pe teren, iau interviuri în direct jucătorilor, pentru cele citeva zeci de posturi de radio. Au venit la Belo Horizonte spicherii din Rio de Janeiro, Sao Paulo și Curitiba, concurență a posturilor locale. Arbitrii reușesc cu greu să cheme echipele la centrul terenului. Se fluieră începutul partidei și în acel moment un uriaș strigăt cutremură stadionul: GALLO! GALLO! Cocosul este emblema clubului Atletico. Au trecut numai 14 minute și Oldair a deschis scorul. Stadionul se cutremură de petarde, de tobe, de strigăte. Spicherii năvălesc în teren spre Oldair să scoată de la el măcar un cuvînt. Oldair spune: Sînt fericit! și din nou strigăte de bu-

fanfare. Apare și Cruzeiro. Acum cei de la Atletico fluieră iar șaranga lui Cruzeiro cîntă ca și cum s-ar afla în paradis, fadiind de fericire.

Se întonează imnurile naționale ale celor două țări. Momentul solemn este respectat cu sfințenie. Începe meciul și acum, la lucru, se află galeria lui Cruzeiro. Mascola adversarilor noștri este o vulpe. În portugheză RAPOSA. Numele vulpii este scandal de mîl de oameni. De vizavi se răspunde GALLO!

Jucătorii noștri se regăsesc greu. Pasează cum sînt obișnuți, dar iarbă groasă și înaltă împiedică adresa mingii. Terenul este și el desfundat de ploaie și mai ales de primul joc. Poate că era mai bine să fi lăsat programul inițial, mai ales că nu ne-am gîndit și la decalajul de ore. Meciul cu Cruzeiro a început la ora trei dimineața, ora Bucureștiului și s-a încheiat spre

După un antrenament de acomodare pe stadionul din Belo Horizonte, o fotografie pentru albumul amintirilor

să știe cineva cit de duos este acest vlăjgan, acest „GOLERO”, cum spun brazilienii portarilor, dacă nu se află pentru citva timp alături de el? De altfel, cunoscînd cîte ceva din intimitatea fotbalistilor, ajungi să-i cunoști mai aprofundat și de multe ori să-ți explici ceea ce de multe ori, din tribună, pare inexplicabil.

Vineri 26 ianuarie am

Ne-am despărțit de Saldanha uitîndu-ne spre oer. Era jumătate senin, jumătate înnoat. Un om de serviciu de la hotel s-a uitat spre un virf de munte și a zîmbit. „Acolo e senin și e sigur că azi nu mai plouă”, ne-a spus el. Și n-a plouat.

Luminat „a giorno” stadionul din Belo Horizonte apare ca o perlă la marginea orașului. Cînd te instalezi în tribune printre miile de spectatori și aștepți începutul meciului, este greu să bănuiești ce va urma. Oamenii sînt destul de liniștiți, steagurile cu emblemele cluburilor se agită foarte puțin. Dar, deodată, liniștea relativă a stadionului este îndepărtată de bătăi de tobe. Apoi de sunet de trompete, în sfîrșit, de o fanfară care își face o intrare triumfală în stadion. Apare din spatele nostru, cum ar fi din spatele tribunei întii de la stadionul „23 August”. Sînt 70-80 de inși în fanfară și alți citeva sute alături, cu steaguri de toate mărimile. Fanfara cîntă, steagurile flutură în vînt, iar dinspre tribuna a doua, mulțimea îl primește cu urale. Fanfara străbate în marș triumfal peluza (dacă avem în imagine tot stadionul nostru) și se instalează la tribuna a doua, în primele rînduri, unde are locurile rezervate, în mijlocul suporterei echipei Atletico. Tribuna a doua este pentru totdauna „fieful” galeriei clubului Atletico. Petardele sar în aer, fanfara răsună, iar spectatorii cîntă. Numai spectatorii care îndrăgesc Atletico, căci ceilalți, partizanii lui Cruzeiro, așezați în tribuna întii, fluieră cu miile pe adversarii de vizavi.

Aceste fanfare se numesc ȘARANGA. Ele sînt însoțite de cluburi sau de citeva persoane marcante ale clubului.

ATMOSFERĂ SUD — AMERICANĂ

Echipele Sparta Praga și Atletico au ieșit pe teren în această atmosferă de iad. Nici n-au apucat să se alinieze, căci spre ele s-au repezit cel puțin 20-25 spicheri care, cu microfoanele în mînă, trăgînd după ei

curie. Aproximativ 80 la sută din spectatori au cu ei tranzistoare și ascultă tot ceea ce spun spicherii.

La această primă seara de fotbal s-a comunicat un număr de 32.000 de plătitori, însă în teren sînt peste 50.000. Nu plătesc copiii pînă la 14 ani, nu plătesc acei „socios” care sînt „nași” al clubului (și depun o cotizație lunară importantă) și nu plătesc femeile. Sexul frumos are intrare gratuită din mai multe motive. Prima justificare este aceea că, dispunînd de intrare liberă, soțiile și iubitele nu vor mai împiedica pe soții și iubiții lor să se ducă la meciuri, ci pur și simplu, vor merge și ele, pretextul material fiind eliminat.

Apoi, în Brazilia, există tendința de a atrage femeile la sport.

La 2-0 pentru Atletico este delir. Jumătate din stadion cîntă. Cealaltă jumătate fluieră sau tace. Mai bine spus, așteaptă. În pauză, spicherii năvălesc din nou pe teren. Nu scapă nici un jucător, nici arbitrii. Sînt conduși cu microfoanele pînă la culoarul de pîtrundere la vestiare.

E o perioadă de relativă liniște, iată însă că din spatele nostru se aude intrînd o altă fanfară, pe alte steaguri, alb-albastre cu alte tobe și trompete. O fanfară la fel de mare ca și prima. E șaranga echipei Cruzeiro. Acum fluieră cei de la Atletico și bat din palme cei de la Cruzeiro.

Meciul reîncepe și Atletico urcă scorul la 3-0. Stadionul devine un cazan care fierbe. Șaranga lui Cruzeiro cîntă numai cînd greșesc jucătorii lui Atletico. Meciul s-a terminat. Acum, cei de la Atletico sărbătoresc evenimentul. Cîntă în cor „Cielito Lindo”. Momentul este impresionant. Cum poate oare să aducă fotbalul atîta bucurie oamenilor?

PRIMUL NOSTRU MECI

Pe teren apare echipa României. Aplaudă întreg stadionul și cîntă ambele

ora 5 dimineața. La înapoiere la hotel ne gîndeam că în timp ce noi mergeam spre culcare, la miez de noapte în Brazilia, în București tramvaiele și autobuzele transportau primii călători spre locurile de muncă.

Și totuși Dumitrache a ratat în min. 44, momentul psihologic al partidei, deși se afla la 5-6 m. de poartă, în fața doar cu Raul, portar frumos ca un play-boy. În schimb, Palhinha, în primul minut după pauză, a deschis scorul și atunci am cunoscut ce poate și șaranga lui Cruzeiro. La 2-0, gol din penalti, stadionul fierbea ca și la primul joc. Șaranga lui Atletico se presupă că nu batem pe Cruzeiro, se așază în formație să plece din stadion, dar se răzgîndește cînd Dumitrache reduce scorul într-o manieră de-a dreptul braziliană. Echipa României nu a mai putut egala.

VICTORIE ASUPRA LUI ATLETICO

Peste 48 de ore, la 25 ianuarie, în aceeași atmosferă, fără să mai plouă, pe un teren mai acceptabil, cu jucătorii mai obișnuți cu noul tip de gazon pe care îl întîlneau, echipa noastră s-a revanșat pentru prima seară, deși pronosticurile erau în defavoarea ei.

Marca rivalitate dintre aceste două echipe nu încețază nici atunci cînd ele joacă cu formații din alt oraș sau de peste hotarele Braziliei. Pentru al doilea meci, ambiția aceloră de la Atletico era să învingă România la un scor mai mare decît a făcut-o Cruzeiro. În schimb, satisfacția celor de la Cruzeiro ar fi fost ca România să învingă Atletico și prin urmare RAPSA să obțină prioritate asupra lui GALLO. Meciul România — Atletico devenea un meci al ambiției locale. De data aceasta a câștigat Cruzeiro, căci România a învins pe Atletico cu 1-0 prin golul înscris de Neagu în min. 39. Vestigiul Dario, Oldair și Piao, care au învins echipa Braziliei cu 2-1 la Belo Horizonte s-au bătut cu apărătorii noștri ca niște lei dezlănțuiți. Dar n-au putut trece

F.C. ARGESȘ DUPĂ TURNEUL AFRICAN

În această perioadă de pauză competițională și de activitate neoficială, despre F.C. Argeș s-a scris mai puțin. Nu este vorba de inospitalitatea presei. Despre F.C. Argeș au lipsit termenii de referință, căci după 12 zile de la începutul pregătirilor, pe data de 20 ianuarie, echipa a plecat într-un lung turneu african. Asistasem la ultimul antrenament înaintea

Un fundaș penetrant (Vlad) în careul advers. Fază din meciul dintre reprezentativa Ghanei și F.C. Argeș, încheiat cu rezultatul de 2-2

plecării, planificat în carnetul antrenorului sub următoarele titluri: „Joc la două porți urmărindu-se: îmbunătățirea rezistenței în regim de viteză; îmbunătățirea tehnicii colective de atac-apărare; formarea personalităților ca libero ofensiv, fundași laterali finalizatori, coordonatori, realizatori; mărirea răspunderii pentru calitatea efortului”. Obiective multe și ambițioase, dar în jocul acela dintre echipa întii și cea de tîneret, fotbalistii sub controlul activ al antrenorului (dirija acțiunile de pe margine, stopa fazele nereușite, corija, îndruma) se străduiau să răspundă corespunzător la exigențele lui C. Teacă...

Echipa a coborît apoi 45 grade de latitudine, efectuînd un turneu de 25 de zile și 8 jocuri în Ghana și Congo (Kinshasa).

Cum s-a înscris această deplasare în programul de pregătire al echipei?, l-am întrebat pe antrenorul Teacă după revenirea din turneu. — S-a potrivit ca o mînușă, a replicat Teacă. Concepția noastră despre perioada pregătitoare include cît mai multe jocuri și turneu în Africa ne-a oferit 8 (4 câștigate, 3 pierdute, 1 egal), pe terenuri practicabile, cu adversari neindiferenți la rezultat, în condiții obiective, mai mult sau mai puțin comode de climă și transport, în stare să elimine „nazurile” din mentalitatea jucătorilor. Am avut un lot de 18 jucători receptivi și dornici de muncă, altfel nu-mi pot explica adevărata totală a jucătorilor la antrenamentul intensiv. Au existat cazuri, cînd băieții au solicitat antrenamente din proprie inițiativă, chiar la coborîrea din avion. Adaptarea conștientă la efort, a fost suportată excelent, testul medical efectuat înaintea ultimului meci, evidențiînd o perfectă numărătoare a pulsului.

Meciurile disputate au răsturnat cumva idei inițiale, privitoare la formula de echipă? — Da. Și-au consolidat locul în echipă Barbu și Roșu, care a evoluat foarte bine în postură de mijlocas. M-au decepționat în schimb Ștefănescu și Prepușel.

Dacă prin absurd, campionatul ar trebui început miine, ce echipă ai alina? — Niculescu — Barbu — Pigulea, Olteanu, Vlad, Ivan II — Roșu, Nuțu — Radu (Circiumărescu), Dobrin (Radu), Jercan.

Dacă am înțeles bine, F.C. Argeș a ocolit în această perioadă de pregătire, etapa inițială, îmbrățișată de multe echipe, a exercițiilor fizice dure și exclusive.

— Noi considerăm, cea mai indicată, pregătirea fizică specifică. Vom căuta ca și pînă acum adversari cu care să jucăm, să jucăm și iar să jucăm. Doar nu putem ignora condiția noastră de frunțai al clasamentului, distanța de lider cu numai două puncte

Ion CUPEN

DUPĂ TURNEUL ÎN ISRAEL ȘI AUSTRALIA, ANTRENORUL V. MĂRDĂRESCU APRECIAZĂ:

„ECHIPA NAȚIONALĂ POATE CONTA PE O MASIVĂ ȘI VALOROASĂ CONTRIBUȚIE DIN PARTEA LOTULUI OLIMPIC”

Ne-am adresat, zilele trecute, antrenorului federal VIRGIL MĂRDĂRESCU, rugându-l să ne furnizeze o serie de amănunte în legătură cu turneul echipei olimpice a României în Israel și Australia.

Informațiile primite în țară, după fiecare meci, au fost — prin forța împrejurărilor — destul de laconice; de aceea, ne-am gândit că unele date în plus, aprecieri asupra adversarilor întâlniți, amănunte asupra comportării jucătorilor români, concluziile antrenorului și proiectele sale de viitor ar putea interesa pe cititorii revistei noastre.

Interviul pe care-l publicăm mai jos caută să răspundă unor firești semne de întrebare dat fiind că — deși iubitorii fotbalului au fost în aceste zile cu gândul la echipa națională, aflată în America de Sud — interesul lor s-a îndreptat în largă măsură și spre „olimpici”, mai ales că ei alcătuiau

prima echipă de fotbal românească ce evolua pe continentul de la antipodi.

Mai înainte de a trece la consemnarea răspunsurilor lui V. Mărdărescu, să recapitulăm rezultatele: două victorii asupra echipei naționale a Israelului (1-0 și 2-1); apoi în Australia, 1-0 și 3-1 cu selecționata Australiei de Sud; 6-1 și 1-0 cu Victoria Melbourne, 7-2 la Newcastle. Un turneu, deci, fructuos atât ca scoruri cât și — după cum ne asigură interlocutorul nostru — ca învățăminte.

Cele 7 meciuri au lăsat impresia, în țară, că a fost un turneu facil și mulți s-au întrebat dacă asemenea turnee sînt realmente utile, dacă n-ar fi fost mai indicat să încercăm această echipă în cadrul unor „teste” mai elocvente.

De aceea, și noi am început interviul cu această întrebare.

reului! A contribuit direct la bunele rezultate obținute;

PESCARU (folosit tot timpul ca fundaș central) a jucat lucid, precis, aproape fără greșală;

TUFAN (golgeterul turneului nostru, cu 6 puncte marcate), remarcabil nu numai prin eficacitatea dar și prin jocul său în ansamblu. Împreună cu Adamache, au fost favoriții presei australiene.

Pe acești 3 jucători, nu numai că-i recomand, dar îi văd chiar necesari lotului A.

Într-un al doilea eșalon valoric (mă refer, bineînțeles, la constatările furnizate de acest turneu) i-aș putea situa pe:

IVĂNCESCU, sobru, activ, energic în acțiunile ofensive în care s-a lansat, șuter de temut;

KALLO, în ascendent de formă, a jucat ca în perioada cînd a fost selecționat în echipa A. El a fost cel mai bun din echipă la Newcastle, unde a marcat două go-

— Deducem, din cele relatate pînă acum, că acest lot nu poate rămîne intact, în primul rînd pentru că mulți din componenții săi actuali vor fi trecuți la reprezentativa A.

— Promovarea acestora va crea oarecare dificultăți, în perspectiva apropiatei Balcaniade de tineret, care se va disputa între 6 și 15 iunie în Bulgaria, dar ne rămîn destui jucători sub 23 de ani care pot constitui „osatura” garniturii cu care vom juca la Sofia. Aceștia li se vor adăuga tirgovișteanul Tureu (la care nu renunțăm, deși n-a putut merge în turneu) precum și alți 10 jucători, dintre care unii au făcut parte din echipele de juniori U.E.F.A. ale ultimilor ani.

În ce privește preliminariile turneului olimpic, contăm pe jucătorii care vor avea o comportare bună în Balcaniadă, pe de o parte dintre cei din lotul A precum și... pe toți cei care se vor impune pînă atunci.

Rumanians were most impressive

Judged by their performance in the 7-2 defeat of Northern NSW, the Rumanians may be one of the strongest sides to have visited Australia in the last decade.

While there are no Charltons, Bests or Laws in the team, the Rumanians are very experienced, competent and well-drilled professionals who have been moulded into a very powerful unit.

Un citat din revista Australiană „SOCCER WORLD” din 6 februarie:

„Judecîndu-i după spectacolul oferit la victoria cu 7-2 asupra lui Northern NSW (n.n.: este vorba de meciul de la Newcastle), românii pot fi (socotîți) una din cele mai puternice echipe care au vizitat Australia în ultimii zece ani. Deși n-au în echipă un Charlton, Best sau Law, românii sînt jucători foarte experimentați, competenți și bine instruiți, modelați într-o foarte puternică unitate”.

luri iar prin centrările sale le-a creat pe celelalte cinci!;

GROZEA, care a făcut 3 meciuri excelente (printre care primul în Israel și ultimul din Australia, în care a adus o contribuție majoră la obținerea victoriei) dar nu rezistă la același ritm ridicat într-o astfel de suită de jocuri.

Acești 6 jucători s-au detașat, dar lotul cu care am făcut turneul a cuprins și alți jucători care au confirmat speranțele puse în ei.

— Este vorba, concret, de...

— ...fundașul POPOVICI, mijlocușul BOTH (care a început turneul ușor accidentat dar în ultimele 4 partide a fost foarte bun) fundașul central BĂDIN (constant de nota 8), TĂTARU II, care a marcat o linie ascendentă, ANGELESCU, COCIȘ.

Așteptam mai mult de la Oblesco, Anca și Antonescu. Cît despre portarul Oprea și fundașul Crîngășu ei au fost folosiți mai puțin, dar rămîn jucători promițători.

Dacă ar fi să alcătuiesc cel mai bun „unsprezece” al acestui turneu, el ar arăta astfel:

Adamache — Ivăncescu, Bădin, Pescaru, Popovici — Angetescu, Both — Grozea, Tătaru, Tufan, Kallo.

De altfel, ei au și jucat cele mai multe minute în cele 7 întâlniri susținute.

— Ce mai aveți în program pentru acest an?

— Vom juca acasă cu echipele similare ale U.R.S.S., Cehoslovaciei și Italiei, iar în deplasare cu Suedia, R. D. Germană și Cehoslovacia.

— Sînteți, deci, mulțumit de acest turneu.

— Da, pentru că el a contribuit la pregătirea unor jucători pentru echipa A, la omogenizarea de concepție de joc. Diferențele de vîrstă, de tehnică, de structură sufletească, au fost contopite într-un organism unitar care evoluează și randament. Tăria echipei noastre olimpice în acest turneu a rezidat în modestie, dorința puternică a fiecărui component de a se afirma, de a păși mai sus, autoanaliza realistă și sinceră a lipsurilor. În plus, sînt mulțumit pentru că, în Australia, unde fotbalul nostru a fost pentru prima oară prezent, am obținut și un frumos succes propagandistic.

— Vă felicităm pentru aceste realizări, pe care le așteptăm reconfirmate...

— Iar eu aș vrea să relev și meritele colaboratorilor mei, antrenorul secund Gh. Nuțescu și medicul Șerban Florin.

— Consemnăm cu plăcere această completare...

— REP —

Redactorul șef al revistei „STADION” din Adelaide, Z. Kracmera, îl felicită pe antrenorul Mărdărescu pentru evoluția echipei olimpice române

— N-am întâlnit de loc adversari comози — ne-a răspuns cu hotărîre V. Mărdărescu. În primul rînd, cred că această problemă nici nu se poate pune în legătură cu naționala Israelului, care face parte dintre cele 16 echipe calificate în turneul final al C.M. și are în palmares rezultate — recente — care onorează orice reprezentativă: 3-3 cu Suedia, 3-3 cu Grecia, 2-1 cu Uruguay, ca să nu mai vorbesc de o victorie cu 1-0 asupra selecționatei divizionare A a țării noastre, obținută în iarna trecută. Israelul ne-a fost un adversar cu atât mai dificil, cu cît noi ne-am prezentat la primul meci avînd la activ numai 9 antrenamente, pe zăpadă. Am cîștigat cele două partide, de la Tel-Aviv, mai mult „strategic”, pe o idee pe care am mers cu perseverență, fărîmîndu-le forțelor adversarului în prima repriză, prin joc de combinații la mijlocul terenului, și dezlănțuindu-le ofensiva după pauză, asupra unui adversar „sufocant” de alergătura din primele 45 de minute. De altfel, în acest turneu, în 5 din cele 7 întâlniri, rezultatul la pauză a fost egal, noi cîștigînd în repriza a doua.

— V-am ruga să ne ajutați să ne facem o imagine și asupra fotbalului australian.

— Pe acest continent, fotbalul este în plin avînt. Jucătorii sînt proveniți în mare măsură din Anglia, Italia sau alte țări europene. Au o excelentă pregătire athletică, viteză, tehnică bună și chiar foarte bună. Federația australiană, afectată de nereușita calificării pentru Mexic (n.n. Australia a pierdut, în fața Israelului, finala grupei preliminare Asia-Oceania) este hotărîtă să facă mari eforturi pentru a se lansa în fotbalul mondial. Sînt aduși antrenori cu bună carte de vizită din Anglia, Italia, Iugoslavia. Pentru ocuparea posturilor de antrenori este o concurență îndrăcită. Am să dau un exemplu: foștii noștri jucători Simatoc și Demetrevici, azi antrenori, nu găsesc post în Australia.

— Ce vi s-a părut caracteristic pentru jocul echipelor australiene?

— M-au surprins plăcut tendințele moderne, mai ales principiul atacului și apărării cu toată echipa, aș zice, ca la hochei pe gheață. Se joacă tot timpul în mișcare, se face marșaj sever. Dar formațiile pe care le-am întâlnit au prezentat și unele lacu-

ne. Mai întîi, aceea că sînt neasamblate tactic și, mai ales, suflătoare. Avînd mulți jucători importati, fiecare joacă pentru el, pentru a se face remarcat. Noi am sesizat această deficiență și i-am invins pe australieni exploataînd lipsa de înțelegere a unor cucluri sau marcînd sever pe vedetele lor. Pe lingă aceasta, australienii au încă un complex de inferioritate față de fotbalul european. Acest complex este, în fond, creat de jucătorii europeni aduși acolo dar pînă la urmă ei cad victimele psihizei create tocmai de ei. De exemplu, dacă-i conduci într-un meci, ajung să se considere de-a-cum învinși...

Și pentru că mi-ai cerut relații despre fotbalul în Australia, dați-mi voie să mai adaug cîte ceva: cu o singură excepție (meciul 1-0 la Melbourne) ne-am bucurat de arbitraje foarte corecte și competente; publicul este de o obiectivitate remarcabilă; terenurile au un gazon extraordinar, cum n-am mai văzut nicăieri, ceea ce a favorizat jocul spectaculos, în pase multe.

— Am dori ca în a doua parte a discuției să abordăm comportarea concretă a echipei noastre olimpice, fazele turneului...

— Firește, a fost un turneu de iarnă, un turneu de pregătire, în care am urmărit ideea lărgiri lotului reprezentativ A.

— În fond, Angelo Niculescu se află în Brazilia cu 18 jucători. Pînă la 22 (eventual 25), garnitura va trebui, în această primăvară, completată. Cîtore cine să se îndrepte atenția sa, dacă nu spre acest al doilea eșalon valoric, pe care l-a constituit lotul deplasat în Israel și Australia? De altfel, s-a și declarat în presă că lotul olimpic cuprinde 6-7 oameni aflați în mod direct în vederea selecției pentru C. M. Ce aveți de gînd să-i propuneți lui Angelo, la întoarcerea din America de Sud?

— Din acest punct de vedere, pot spune că s-au depășit prevederile noastre, în sensul că au fost foarte mulți jucători a căror evoluție s-a situat la un nivel foarte ridicat. În orice caz, pe prima linie valorică îi pot situa pe:

ADAMACHE. Calm, dirijor lucid al apărării, curajos, reflexe neobișnuite, uneori cu rol de „libero” — de cîteva ori a răpins cu capul din marginea ca-

TUFAN

ADAMACHE

BADIN

• CÎTEVA APRECIERI ASUPRA FOTBALULUI AUSTRALIAN • ADAMACHE, PESCARU, TUFAN, CEI MAI BUNI OAMENI AI TURNEULUI • PROPUNERI CONCRETE PENTRU ANGELO NICULESCU • LOTUL OLIMPIC, ÎN CONTINUARE...

EFICACITATEA —

COROLARUL ACTIVITĂȚII DE INSTRUIRE, PRINCIPALA RAȚIUNE A ÎNTRECERII SPORTIVE

Analiza modului de desfășurare a turului campionatului republican — prezentată anterior în paginile revistei noastre, sub forma unor considerații generale asupra principalilor factori de conținut ai antrenamentului și jocului — ne-a prilejuit, la capătul unui bogat sezon competițional, o serie de aprecieri și concluzii în măsură să permită confruntarea realizărilor obținute, de formațiile eșalonului divizionar A, cu pretențiile reale ale fotbalului modern. O primă constatare în acest sens — și poate cea mai importantă — ar putea fi aceea potrivit căreia NIVELUL PREGĂTIRII INDIVIDUALE ȘI DE ANSAMBLU A JUCĂTORILOR NOȘTRI FRUNTAȘI (încontestabil superior anilor precedenți, ca urmare a unei noi atitudini față de cerințele performanței) ȘI A GASIT O EXPRIMARE CONCRETĂ ÎN PRIMUL RIND SUB RAPORTUL EFICIENȚEI ACȚIUNILOR DE JOC.

ceea ce este mai important, o creștere sensibilă a indicelui major al eficacității, golurile. Posibilitatea centralizării numai a acestora din urmă pe totalul celor 120 de partide de campionat, desfășurate până în prezent, ne-a prilejuit de altfel — obiectul unui mic studiu pe baza unor date comparative, așa cum sînt înscrise în tabelul nr. 1.

O primă remarcă îmbucurătoare, este aceea că cifra totală a golurilor înscrise în turul actualului campionat este superioară celorlalte, reprezentînd zestrea celor două jumătăți ale anului competițional 1968—1969. Aceasta înseamnă, în medie, un gol la 38 de minute în returul campionatului trecut, la 33 de minute în 1968 și la 30 de minute în sezonul de toamnă 1969. Evident, un progres!

În al doilea rînd, trebuie menționat faptul că, spre deosebire de anii precedenți, în prezent se manifestă o lăudabilă

TURILE în care jucătorii au evoluat în cadrul formațiilor respective. O formulă care ne oferă o serie de elemente foarte semnificative privind realitatea ofensivă a fotbaliștilor noștri, în funcție de o anumită specializare în echipă și așezarea lor de bază în teren. Pentru o mai bună ilustrare a acestei situații am ales, ca termen de comparație, datele statistice din turul campionatului ediția 1967—68 (numai procentual exprimate, din cauza deosebirii de formulă competițională).

Să încercăm acum a enunța ceea ce apare mai caracteristic din analiza datelor înscrise în tabel. În primul rînd înregistrăm „ofensiva autogolurilor”, apoi inversarea raporturilor procentuale reprezentînd „productivitatea” fundașilor centrali și a celor laterali (au dispărut, se pare, cel puțin pentru moment, așa ziii atacanți ai liniei de fund de tipul lui Sătmăreanu și Deleanu și au apărut în schimb realizatori din rîndul ultimilor apărători ca Lupescu, Bădin, Soos); în sfîrșit, mai trebuie relevat faptul că, în timp ce mijlocașii se mențin pe o anumită poziție de echilibru, în cadrul atacului propriu-zis înaintașii centrali au un rol mai mare, devin mai agresivi, mai penetranți și mai eficace, în dauna extremelor al căror mod de acțiune în joc tinzînd tot mai mult spre acoperirea unor zone foarte largi și cu sarcini multiple le reduce posibilitățile finalizării. Așadar, o serie de aspecte ale eficacității pe posturi care nu sînt în esență altceva decît consecințele unor preocupări manifestate pe plan tactic.

La întrebarea CÎND?, răspunsul îl prezintă grafic frecvența golurilor înscrise în decursul a 90 de minute de joc (figura nr. 3).

Analizînd diferența numerică, destul de pronunțată, a finalizărilor realizate, pe de o parte între cele două reprize, iar pe de altă parte în cadrul aceleiași reprize, între perioadele celor trei eforturi de oră, explicația trebuie căutată, înainte de toate, în evoluția curbei capacității de efort, în general ascendentă la începuturi de partidă și descendentă pe măsura scurgerii timpului către sfîrșitul întrecerilor. Această remarcă ar mai putea fi susținută de o multitudine de argumente statistice. Cel mai semnificativ dintre acestea și, în același timp, spectaculos prin simetria cifrelor, ni se pare a-cela care indică numărul de goluri înscrise în cele 120 de partide, la începuturile și finalurile de reprize: min. 1 = 1 gol; min. 45 = 5 goluri; min. 46 = 1 gol; min. 90 = 5 goluri.

Cea de-a treia întrebare, CUM?, se referă la diferitele modalități de înscriere a punctelor în cursul celor 15 etape. Astfel, din cele 349 de goluri, un număr de 291 (83 la sută) au fost marcate cu lovituri de picior, iar restul de 58 (17 la sută) — un procent destul de bun datorită unui grup select de specialiști ca Dumitrache, Domide, Neagu prin lovituri de cap.

De o utilitate mult mai mare în ceea ce privește stabilirea unor măsuri eficiente pe linia

procesului de instruire sportivă, ni se pare totuși statistică prin care se exprimă modul de realizare al golurilor în funcție de dinamica jocului. Referindu-ne la aceeași perioadă de analiză — situația se prezintă astfel:

— 298 de goluri (85 la sută) au fost înscrise din acțiune;

— 51 (15 la sută) din lovituri libere. Dintre acestea însă, aproape jumătate au fost consecința transformării a 22 de penaltiuri, ceea ce denotă că față de multitudinea situațiilor la momente fixe (cornere, faulturi) din apropierea suprafețelor de pedeapsă, concretizarea posibilităților este destul de redusă față de cerințele fotbalului modern, fapt de altfel semnalat și cu alte ocazii în coloanele revistei noastre.

ATACURI ȘI APĂRĂRI

Atunci cînd spunem eficacitate, acordăm noțiunii respective un sens, de regulă, ofensiv, care se materializează printr-o anumită cantitate de goluri și prin ritmicitatea înscrierii lor în timp. În mod normal însă, eficacitatea are o accepțiune mai largă, care se extinde și asupra acțiunilor de apărare, deci a jocului în general. O echipă poate avea un „atac eficace”, în cazul de față care marchează multe puncte, dar în același timp poate dispune și de o „apărare eficace” care printr-o bună organizare a jocului reușește să primească un număr cît mai redus de goluri, într-o perioadă

sau măcar de o echipă de club, cu un joc complet de atac-apărare, care să ne poată reprezenta corespunzător în marile competiții internaționale. Dinamo Bacău ar putea constitui o excepție numai sub raportul performanței și nu al valorii propriu-zise.

GOLGETERI ȘI PORTARI

Nu se poate vorbi în mod normal de eficacitate fără a aminti și pe acei care contribuie direct la realizarea sau nerealizarea acesteia: golgeterii și portarii. Despre primii, în rîndul cărora, după cum am văzut, se înscriu toți jucătorii de la fundușul dreapta la extrema stîngă, se obișnuiește a se vorbi mai mult, iar statisticile îi prezintă în clasamente care stabilesc periodic o anumită ierarhie. Aceasta este, de altfel, și rațiunea pentru care în rîndurile de față ne vom limita numai la o singură mențiune. Ea se referă la faptul că în toamna anului 1969, în lupta pentru titlul de cel mai eficace jucător se găsesc aproape aceiași candidați din anii precedenți: Voinea, Dumitrache, Neagu, Oblemenco, D. Ene. O excepție pe care am dori-o repetată și de alți reprezentanți ai actualii generații de fotbaliști, o constituie Tătaru II, liderul golgeterilor din prima parte a campionatului, careia îi aparține și performanța cea mai bună din ultimii trei ani: 12 goluri înscrise, față de cele 10 ale lui Oblemenco în 1968—69 și cele 9 ale lui Adam în 1967—68.

PERIOADE COMPETITIONALE	GOLURI ÎNSCRISE					
	PE TEREN PROPIU		ÎN DEPLASARE		TOTAL	
	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.
TURUL 1968-69	250	75%	84	25%	334	
RETURUL 1968-69	224	77%	68	23%	292	100%
TURUL 1969-70	248	74%	101	29%	349	

Fig. 1

Privită printr-o astfel de prismă, prima jumătate a campionatului a marcat, indubitabil, un pas înainte. Pasul care echivalează în esență cu suma cîștigurilor acumulate în pregătirea fizică și tactică, înmănușate într-un singur tot și reprezentînd de fapt principala rațiune a întrecerii sportive, EFICACITATEA. Acestui corolar al întregii activități de instruire, îi vom acorda în rîndurile ce urmează, prin legiul de a încheia „serialul” retrospectiv pe marginea celor 15 etape din toamna anului 1969

ȘUTURI, GOLURI, SCORURI

Cîndva, un antrenor divizionar, mare amator de statistică, preocupat cu adevărat de rezolvarea unor probleme majore în pregătire, și-a propus să înregistreze numărul loviturilor la poartă executate de echipa sa pe parcursul unui an competițional. Și a reușit. Ba mai mult chiar, încercînd o încadrare a tuturor șuturilor în raport cu suprafața dintre buturi și cu efectul lor, a ajuns la o serie de concluzii foarte interesante în ceea ce privește frecvența, precizia și eficacitatea propriu-zisă a loviturilor la poartă și a căutat ca, pe această bază, să dea conținutului pregătirii elevilor săi un caracter cît mai real, fapt pe care, de altfel, rezultatele obținute l-au confirmat de la joc la joc.

O astfel de statistică, incontestabil indicată a fi realizată la nivelul fiecărei echipe, s-ar fi dovedit desigur nu mai puțin interesantă și la dimensiunile întregului campionat. Dificultățile de înregistrare însă, nu ne-au permis decît unele sondaje de etapă ale căror rezultate au evidențiat, în general, mari oscilații de frecvență a șuturilor de la meci la meci și de la echipă la echipă (10—40) o ușoară îmbunătățire a intensității și a preciziei de execuție a loviturilor (40—55 la sută) și

tendință în direcția reconsiderării spiritului ofensiv în general și a celui din jocurile susținute în deplasare, în special. Numeric și procentual, datele realizate în prima jumătate a acestui campionat, constituie un valoros cîștig, confirmat și de o relativă modificare a repartiției punctelor ÎN FAVOAREA OASPEȚILOR, așa cum s-a precizat și cu prilejul analizei pregătirii tactice. Și acest lucru nu poate fi decît o mărturie a unor intenții (și nu numai atît) de a evada din sfera conservatorismului și a inerției. În ceea ce privește dimensiunile și frecvența scorurilor înregistrate în cursul celor 120 de partide de campionat, principala constatare este aceea că — exceptînd cîteva cazuri izolate — în prezent, se poate vorbi de un echilibru ceva mai pronunțat în privința comportării participanților în competiție și acest lucru, de bună seamă, în favoarea spectacolului sportiv și al menținerii interesului pentru întrecere

CINE, CÎND ȘI CUM?

Mai întii, CINE? Este vorba, precizăm, de cine sînt realizatorii celor 349 de puncte înscrise în prima parte a acestui campionat. Situația acestora însă o vom prezenta nu nominal și nici pe echipe, așa cum se obișnuiește cu ocazia întocmirii diferitelor evidente statistice. De astă dată, am preferat criteriul repartiției golurilor PE POS-

POSTURI ECHIPA	AUTOGOLURI		F.L.		F.C.		MIJL.		I.C.		EXTR.		TOTAL	
PERIODA COMPETIȚIONALĂ	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.	Nr.	Pro.
TURUL 1967-68	—	2%	—	6%	—	1%	—	17%	—	45%	—	29%	—	100%
TURUL 1969-70	19	5%	5	1%	15	4%	57	17%	167	48%	86	25%	349	100%

LEGENDĂ : F.L.=FUNDASI LATERALI; F.C.=FUNDASI CENTRALI; MIJL.=MIJLOCAȘI; I.C.=ÎNAINȚAȘI CENTRALI; EXTR.=EXTREME

Fig. 2

	0'	15'	30'	45'	
RI	45	48	57	150	TOTAL GOLURI
RII	68	62	69	199	
	46'	60'	75'	90'	

Fig. 3

dată. Aceasta ar fi, să spunem, cazul ideal sau aproape ideal. Și să ne reamintim că fotbalul românesc a avut cîndva astfel de formații, I.T.A., C.C.A. sau Dinamo București, sint exemplele cele mai apropiate de amintirea noastră. Dar, să vedem cum se prezintă situația din acest punct de vedere, după consumarea primei jumătăți de campionat.

Mai întii, să vorbim despre atacuri: eficace și ineficace. În prima categorie s-ar înscrie Steaua, F.C. Argeș, Dinamo București și Rapid, cu mențiunea că primele două formații au obținut un procentaj ridicat de goluri și în jocurile susținute în deplasare. În cea de-a doua categorie, C.F.R. și A.S.A. au cele mai puține goluri înscrise pe teren propriu (7 și respectiv 9), în timp ce, din nou A.S.A. (3), Steagul roșu (3), Politehnica și Petrolul (cite 4) se situează pe linia celor mai reduse realizări în jocurile susținute pe teren străin.

Dar apărările? De astă dată, folosind criteriul golurilor primite, gruparea echipelor apare, evident, schimbată. Jiul (3), C.F.R. (4), A.S.A. (4) și Politehnica (4) au primit cele mai puține goluri acasă (1), în timp ce Rapid (8), Universitatea Cluj (10) și Universitatea Craiova (10) au reușit același lucru, însă în deplasare. Pe de altă parte, Crișul (11) și Steaua (10) pe teren propriu și A.S.A. (25), C.F.R. (22) și Dinamo Bacău (20) pe teren străin, s-au dovedit formațiile cu apărările cele mai penetrabile.

Concluziile pe marginea acestui capitol? Ele trebuie să aparțină în primul rînd antrenorilor. Ceea ce însă, constituie o remarcă de ordin general, este faptul că în prezent fotbalul nostru nu dispune de echipe,

în schimb, despre portari s-a vorbit mai puțin. Ei nu dau golurile, ci le primesc (chiar dacă vina o împart, nu o dată, cu propriii lor apărători) sau le evită. Din acest punct de vedere, pe unii i-a avantajat chiar în anumite situații, trecerea mai puțin neobservată a faptelor. O minge scăpată, printre niini, în poartă, pare mai de neiertat decît o ratare cu poarta goală de la cîteva metri. Pe alții, însă, i-a dezavantajat lipsa unei atenții cuvenite și poate chiar sistemul de apreciere utit de relativ al notelor acordate pentru fiecare joc. De aceea, pentru a da posibilitatea stabilirii cît mai reale a aportului adus de portari în cadrul echipelor respective, am întocmit și un clasament (fără pretenția considerării lui ca un criteriu absolut de eșalonare a valorilor) pe baza golurilor primite în cel puțin două treimi din numărul jocurilor susținute. Și nu se poate spune că realitatea a fost ocrotită și nici că adevărul n-a fost respectat destul de aproape de dimensiunile sale, chiar dacă poziția de lider a clujeanului Moldovan ar încerca să ne contrazică într-o oarecare măsură.

Nr. de
jocuri

	Nr. de jocuri	Nr. de goluri	Procent
1. Moldovan	10	5	0,80
2. Răducanu	13	11	0,84
3. Oprea	13	12	0,92
4. Coman	14	16	1,14
5. Niculescu	15	20	1,333
etc.			

Așadar, să recapitulăm: un număr X de lovituri la poartă, 349 de goluri înscrise, atacuri productive, apărări bine echilibrate și prompte, jucători de cîmp percutanți și cu o frecvență de finalizare ridicată, portari siguri în intervenții. Într-un cuvînt, eficacitatea în joc și ca o consecință firească a acestui lucru, partide fotbalistice de calitate, dinamice, spectaculoase.

Produs al activității de pregătire complexă a jucătorilor, eficacitatea este și rămîne, prin scopul și efectul său asupra spectacolului sportiv, principala rațiune a acestuia.

Mihai IONESCU

JUANITO

TRANSMITE

„Eu cred că Italia și Brazilia sînt reprezentativele care au cele mai multe șanse să cucerească „Cupa Mondială”. Anglia, R. F. a Germaniei, U.R.S.S., Uruguay și Mexic vor fi adversarii cei mai de temut. Aceasta este părerea faimosului George Best, vedeta lui Manchester United și internațional nord-irlandez.

VAN HIMST AMENINȚĂ... „Plec în Mexic, dar numai ca titular” — a declarat, recent, cunoscutul internațional belgian. Afirmatia lui este un fel de răspuns la intențiile antrenorului federal Goethals, de a-l include în lot ca rezervă, ceea ce a lovit în amorul propriu al jucătorului. Și Van Himst nu-i omul care să accepte așa ceva. De unde și avertismentul lansat...

● Suedia va disputa la Ciudad de Mexico (22 februarie) și la Puebla (1 martie) două partide cu Mexic. În vederea acestor jocuri, O. Bergmark, antrenorul federal, a alcătuit un lot de 18 jucători, printre care nu figurează nici unul din profesioniștii legitimați peste hotare. Cum s-ar spune, pleacă în Mexic cu niște amatori...

● Antrenorul (iugoslav) al echipei Marocului, Vidinici, a asistat la partida Spania — R. F. a Germaniei de săptămîna trecută, pentru a vedea la lucru pe vest-germani, parteneri de grupă. În mai, Maroc va întâlni echipa Columbiei și Guatemelei.

JUCĂTORII SALVADORIENI ÎNVĂȚĂ REGULAMENTUL! Federația din Salvador a hotărît să organizeze o serie de conferințe pentru jucătorii din lotul reprezentativ, în scopul de a-i obișnui cu modul de a interpreta regulile de joc ale arbitrilor străini și, în special, europeni. Prelegerile explicative în acest sens vor fi ținute de un arbitru din Europa.

● Selecționerul belgian Raymond Goethals nu va supune echipa decît la un singur meci în Europa: cel cu Anglia de la 25 februarie. În rest, planul lui de pregătire prevede urmărirea jucătorilor selecționabili la cluburi și supunerea neîncetată a lor la examene medicale. Pregătirea propriu-zisă se va desfășura în Mexic, timp de trei săptămîni: una va fi dedicată adaptării, a doua reluării progresive a antrenamentelor și ultima, unei activități intensive cu jocuri amicale. Plecarea: la 8 mai.

TREI MECIURI PENTRU URUGUAY în cadrul pregătirilor pentru Mexic: la 31 martie cu Peru la Montevideo, 8 aprilie cu Argentina la Buenos Aires și 15 aprilie la Montevideo.

● Congresul F.I.F.A. din Mexic, va avea să decidă asupra țării careia îi va fi încredințată organizarea ediției din 1982 a campionatului mondial. Cădează trei țări: U.R.S.S., Iugoslavia și Spania, după cum a anunțat F.I.F.A.

Cu ocazia ultimei reuniuni a responsabililor echipei naționale italiene, ținută la Florența, s-a luat o decizie în urma căreia s-au pornit discuții fără sfîrșit. Nu numai discuții între tehnicieni, ci și între jucători, în rîndul spectato-riilor, în presă.

Decizia citată privește jucătorii care vor fi trimiși în Mexic și care „vor fi selecționați acordîndu-se încredere celor cu o mare experiență internațională (în practică, cei care au disputat și partidele de calificare) deși campionatul a scos la iveală cel puțin 10 tineri într-adevăr merituoși”.

Acesta este textul pe care FRANCHI, președinte al Federației, VALCAREGGI, selecționar al azzururilor, FINI, medicul echipei și MANDELLI, responsabilul sectorului tehnic din Federcalcio l-au dat publicității la sfîrșitul lui ianuarie, după o lungă și furtunoasă ședință care a avut loc la centrul tehnic federal de la Santa Maria di Coverciano, lângă Florența.

Discuțiile au început imediat. De o parte, „conservatorii” care s-au declarat entuziasmați de punctul de vedere adoptat (socotind că această modalitate garantează echipei naționale o ținută certă și un standard de joc ridicat), iar pe de altă parte „progresiștii” care, dimpotrivă, văd tocmai în turneul final din Mexic o bună ocazie pentru a lansa definitiv în arena internațională pe tinerii care s-au impus în campionat. Acești tineri, susțin promotorii celui de-al doilea curent de opinii „dau garanția agresivității și dezvoltamentului în joc, unicele arme care pot face ca „squadra azzurra” să absoluteze o competiție atît de grea cu succesul dorit”.

După noi, adevărul trebuie căutat la mijloc. Creдем că n-ar fi greșit dacă printre vedetele cunoscute ar fi introduși cîțiva tineri, evidențiați de campionat, de acest campionat italian care este un test de notabilitate importantă, pentru că el cere capacități tehnice, pregătire athletică, singe rece, maturitate tactică, rezistență.

Munca lui Valcareggi a început din pînă chiar din clipa scoaterii din urnă a biletelui „Italia”, desemnînd reprezentativa noastră în grupa de la Toluca și Puebla. De atunci, în mod constant, asiduu, cu maximă grijă, Valcareggi urmărește campionatul pas cu pas, pentru a vedea comportarea selecționabililor. Între-cerea pentru titlu se încheie la 26 aprilie, dată de la care jucătorii vor fi la dispoziția lotului timp de două luni.

În afara celor două parti-

de mai de mult stabilite în calendar și anume cea de la 21 februarie cu Spania la Madrid și cea de la 10 mai cu Portugalia la Lisabona, calendarul echipei naționale italiene nu mai cuprinde meciuri inter-țări. Totuși, jucătorii lotului (40 la început și apoi 22) se vor re-uni periodic pentru antrenamente de omogenizare. Toate pregătirile vor fi făcute la centrul de la Coverciano (care prezintă, între altele, avantajul situației sale geografice, în centrul țării) unde se vor disputa și meciuri amicale.

Lui Valcareggi i-a fost stabilită de către federație,

RIVA

în fața căreia răspunde, și sarcina de a observa viitorii adversari. Pentru început, el voia să meargă la Tel Aviv, la partidele dintre selecționata olimpică a României și naționala Israelului, dar rațiuni organizatorice l-au împiedicat. Totuși, e sigur că mai înainte de sfîrșitul lunii mai, alături de Israelul cit și Suedia și Uruguay vor fi observate pentru ca tactica echipei italiene să se adapteze, pe cit posibil, jocului adversarilor intîlniți. Mai greu va fi cu urmărirea sud-americanilor, dar Valcareggi contează pe unii ziaristi de specialitate, amici ai săi, corespondenți în America de Sud ai unor mari cotidie-ne sportive italiene.

După întîlnirea cu Portugalia, naționala italiană — împotriva unei holăriri lua-

tă anterior — nu va zbura direct de la Lisabona în Mexic, ci se va întoarce în Italia, unde jucătorii vor primi o ultimă scurtă perioadă de libertate și des-tindere înainte de a se lăsa

este mai mult ca sigur că nu vor lipsi:

ZOFF, BURGNIH, FACCHETTI, PUIA, SALVADORE, BERTINI, DOMENGHINI, MAZZOLA, ANASTASI, RIVERA DE SISTI.

DOMENGHINI

RIVA căreia li se vor adău-ga, în primul rînd, nume ca: Albertosi, Poletti, Rosato, Anquilletti, Bulgarelli, Lodetti, Prati, Juliano.

După cum se vede, nume cunoscute și arhicunoscute. Dar, care sînt tinerii suscep-tibili de a intra în vederile selecționării? Pe baza indicațiilor date de campionat, i-am putea numi. Ne gîndim în primul rînd la ROVERSI (fundaș dreapta la Bologna), CUCUREDDU (jucător de mijlocul terenului la Juventus), la o serie de tineri de la Fiorentina, cum ar fi stoperul BRIZI, fundașul central FERRANTE, mijlocășul ESPOSITO, atacanții MERLO și, mai ales, CHIARUGGI. Au, de asemenea, șanse de a fi selecționați, MORINI (stoper la Juventus), VITALI (atacant central la Lancrossi Vicenza), LANDINI (virf de atac la Roma), BENETTI (mijlocăș la Sampdoria), AGROPPI (mijlocăș la Torino). După cum se vede, o bogală gamă de jucători tineri care (și dacă nu vor fi luați în considerare pentru Mexic, dată fiind preponderența „conservatori-ilor” în mediile federale), reprezintă în mod cert noi forțe autentice ale fotbalu-lui italian.

Squadra azzurra va avea nevoie de ei, dacă nu în luna iunie a acestui an, în mod sigur în anii următori.

CESARE TRENTINI

PALMARES C.M.

- 1930: N-a participat.
- 1934: În serie 4-0 cu Grecia. În turneul final: 7-1 cu S.U.A., 1-1 cu Spania (după prelungiri) și apoi 1-0; 1-0 cu Austria și 2-1 cu Cehoslovacia (după prelungiri). **CAMPIOANĂ MONDIALĂ.**
- 1938: N-a participat în preliminarii, fiind direct calificată. În turneul final: 2-1 cu Norvegia (după prelungiri), 3-1 cu Franța, 2-1 cu Brazilia, 4-2 cu Ungaria. **CAMPIOANĂ MONDIALĂ.**
- 1950: 3-3 cu Suedia, 2-0 cu Paraguay.
- 1954: În preliminarii 5-1 și 2-1 cu Egipt. În turneul final: 4-1 cu Belgia, 1-2 și 1-1 cu Elveția.
- 1958: În preliminarii: 1-1 și 1-2 cu Irlanda de Nord, 3-0 și 0-3 cu Portugalia.
- 1962: În preliminarii: 6-0 și 4-2 cu Israel. În turneul final: 0-0 cu R.F.G., 0-2 și 1-1 Chile și 3-0 cu Elveția.
- 1966: În preliminarii: 6-1 și 2-0 cu Finlanda, 6-1 și 0-0 cu Polonia, 3-0 și 0-1 cu Scoția. În turneul final: 2-0 cu Chile, 0-1 cu U.R.S.S. și 0-1 cu R.P.D. Coreeană.
- 1970: În preliminarii: 3-0 și 2-2 cu R.D.G., 4-1 și 1-0 cu Țara Galilor. Calificată pentru turneul final.

CE FAC VIITORII NOȘTRI ADVERSARI ?

Ne așdăm în plină perioadă de pregătiri, pe diferite meridiane și la diferite altitudi-ni, în vederea turneului final din Mexic. Ce fac adversarii noștri viitori? Ce program au antrenorii Ramsey, Saldanha și Marko?

Iată, pe scurt, cîteva vești în legătură cu planurile pă-tenerelor de grupă ale echipei României.

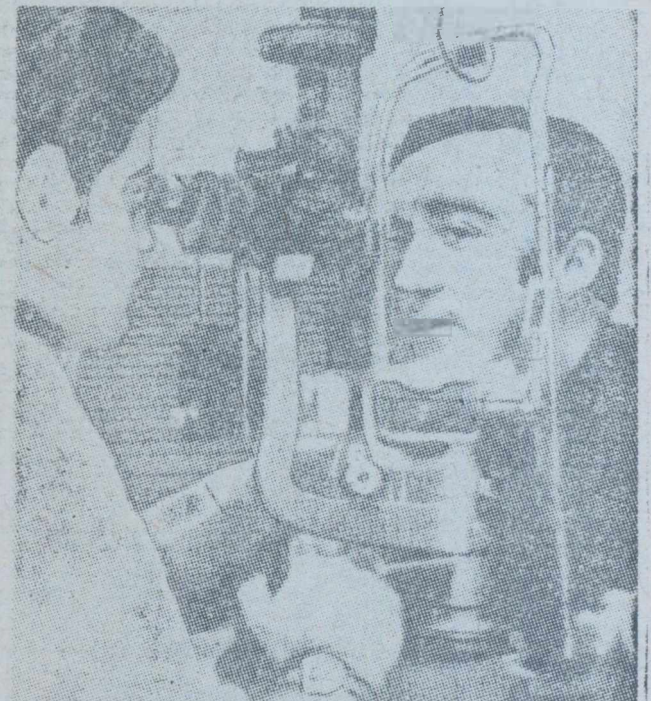
ANGLIA. După partida cu Olanda, la Londra (0-2), oam-enii lui Ramsey vor juca din nou, la 25 februarie, la Bruxelles, cu Belgia. În acest timp, campionatul continuă după un program foarte încărcat, pentru că s-a se poa-tă termina la începutul lui mai. Imediat după campionat

este prevăzută participarea la campionatul interbri-tanic (cu Scoția, Irlanda de Nord și Țara Galilor), după care lotul campioanei mondiale va pleca în Mexic, la Guadala-jara.

BRAZILIA. Programul lui Saldanha prevede un stagiu de antrenament care a început la 12 februarie. Cu un lot de jucători remaniant. În luna martie, fosta campioană mondială are un program de cinci jocuri internaționale: la 4 și 8 martie cu Argentina la 15 cu Uruguay, la 22 și 25 cu Chile, toate pe teren propriu. Apoi, lotul se va de-plasa în Columbia pentru a-comodare cu altitudinea, și

de aici va pleca în Mexic, în jurul datei de 12 aprilie.

CEHOSLOVACIA. În pre-zent, fotbalistii cehoslovaci se află în cantonament în stațiunea de altitudine fran-căză Font-Romeu. Azi 18 fe-bruarie, echipa susține un meci la Sevilla. În Spania, pentru ca la 24 februarie să evolueze la Nantes în Fran-ța. Jucătorii se vor înapoia în țară în martie pentru a par-ticipa la campionat (care se va încheia la 6 mai). Între timp, la 8 aprilie Cehoslova-cia va juca la Atena cu Gre-cia, la 12 aprilie la Viena cu Austria, iar după 6 mai, la 9 în Italia și la 13 la Oslo cu Norvegia, după care lotul va lua drumul Guadala-jarei.

Deși, la un moment dat, lucrurile păreau că decurg normal în privința stării sănătății lui Tostao, în ultimele două zile situația s-a agravat. După controlul medical complet efectuat săptămîna trecută, cunoscutul internațional a fost supus unei noi verificări clinice. Opiniile specialiștilor oftalmologi de la Facul-tatea de medicină din Rio nu s-au arătat prea optimiste. S-a recomandat o nouă internare a lui Tostao în clinica de la Houston, tot acolo unde a fost efectuată și intervenția chirur-gică.

GORDON BANKS: „NU-I SUBAPREȚIAȚI PE FOTBALIȘTII ROMÂNI”

Comentariile în legătură cu șansele celor 16 participanți la turneul final al C.M. '70, continuă pe toate meridianele globului.

Revista sovietică de specialitate „FOTBAL” prezintă, desigur, și ea situația din diferitele grupe ale turneului, folosind extrase din presa mondială pe care le completează cu propriile sale puncte de vedere.

În privința grupei a III-a, care ne interesează în mod special, revista sovietică scrie:

Majoritatea comentatorilor s-au grăbit să afirme că la 7 iunie, sub cerul fierbinte al Guadala-jarei, se va disputa cel mai important meci al campionatului, Anglia—Brazilia, și că acest meci va decide în mare măsură soarta întregii competiții. Totuși, această părere, care s-a născut în prima zi după tragerea la sorți, s-a mai modificat între timp. Un exponent al unui punct de vedere contrar a devenit printre alții și portarul campionilor mondiali, GORDON BANKS, care a declarat: „S-au ridicat destule voci care să afirme că echipa României ar fi cea mai slabă din grupa noastră. Eu însă îi cunosc pe mulți dintre jucătorii acestei echipe și îi consider iscusii maeștri ai balonului. Nu vă grăbiți să le subapreciați șansele!”.

Ce să spunem despre echipa Cehoslovaciei? Oare trebuie să-i atribuim un rol secundar?

„Două campioane ale lumii sînt printre adversarele noastre din grupă. Nimic mai rău decît altul nu ni se putea întîmpla” — remarcă ziarul „Ceskoslovensky Sport”, amintind totodată că și înaintea campionatului mondial din Chile, mulți fuseseră de părere că nici n-avea vreun sens ca echipa Cehoslovaciei să traverseze oceanul. Situația actuală — după părerea specialiștilor — nu e însă mai grea decît cea de acum opt ani. Antrenorul de atunci al echipei, finalista a competiției, R. VYTLACIL, consideră că nu e nici un motiv de panică: „Componenta grupei a III-a e echilibrată, deci nu vor fi acolo nici favoriți siguri, nici învinși dinainte. Foarte mult va depinde de alegerea unei tactici adevărate, nu numai pentru un meci sau două, ci pentru turneu. La urma urmei, l-am învins pe brazilienii, cu 3-2, în 1968, la Bratislava și nu e exclus să repetăm figura”.

BOBBY MOORE, căpitanul echipei Angliei, consideră că: „Grupa e foarte dificilă. Principalul este să studiem foarte atent pe adversarii noștri și să fim prevenți împotriva oricărei surprize. Eu cred că în finală se vor întîlni două echipe din grupa a III-a și că una va fi a noastră!”.

ASTĂZI:

DESPRE SOCCERUL EUROPEAN

În această perioadă, premergătoare Campionatului mondial din Mexic, regele neîncoronat al fotbalului, Pele își împartășește părerile, autorizate de marea sa valoare fotbalistică și de vasta sa experiență.

Le facem cunoscute și cititorilor revistei noastre, într-o suită de articole.

Astăzi Pele ne vorbește despre fotbalul european.

Europa, ca leagăn al civilizației, nu putea să nu joace un rol fundamental și în inițierea și evoluția sportivă a restului lumii, mai ales că fotbalul s-a născut pe acest continent, de unde a fost exportat ulterior spre celelalte continente în ultimul deceniu al secolului trecut și în primele ale celui actual. Astăzi, în multe țări europene, fotbalul constituie un adevărat sport național. După părerea mea, factorii care au favorizat răspândirea rapidă a acestui joc pe bătrînul continent sînt:

1. Gradul mai mare de pregătire spirituală și tehnologică, ceea ce a determinat ca atât copiii cît și tinerii să aibă prilejul să-și amplifice bagajul de cunoștințe despre viață, despre om și despre sport. Faptele istorice tradiționale naționale, filozofia vieții, școlarizarea, cucerirea științei fac din european un om dedicat muncii și un cetățean conștient de răspundere și de rolul său în societate.

2. Inițierea copilului european, chiar de la vîrsta școlară, în exercițiile diferitelor sporturi, inclusiv ale fotbalului. Toate metodele și sistemele de educație fizică au fost create pe continentul european. De aceea, concepția fundamentală sportivă a europeanului este mult mai dezvoltată decît aceea din țările sud-americane.

3. Clima și calendarul competițional. Jucătorul european se plinge desori de iarnă. Totuși nu și-a dat încă seama că acest anotimp îi oferă odihna de care sud-americani nu beneficiază. Acest lucru reprezintă avantajul unei organizări mai raționale și mai umane a calendarului competițional. (Cu titlu informativ, în campionatul din 1969 pe Maracana au fost disputate peste 150 de

partide în timp ce pe Wembley cifra a ajuns la 20).

4. Distanțele scurte pe continentul european și mijloacele de comunicație mai dezvoltate. La noi acești factori atențiază la elementul „timp” așa încît un jucător se poate dedica mai puțin timp antrenamentelor, vieții de familie.

În cadrul fotbalului european, putem să stabilim existența unor școli, în general grupate în trei mari categorii: anglo-saxon, centro-european și latino-european. Din cel anglo-saxon sînt calificate pentru viitorul campionat mondial trei selecționate excelente: Anglia, R.F. a Germaniei și Belgia. Din cel centro-european, reprezentativele Cehoslovaciei, Bulgariei și României. Iar din grupul latino-american de abia s-a calificat Italia una dintre favoritele la titlul suprem. Aceste echipe, la care se adaugă cele ale Uniunii Sovietice și Suediei, formează foarte puternicul contingent al Europei care fără îndoială va încerca să ducă pe continentul său, pentru a cincea oară, „Cupa Jules Rimet”. Faptul că echipe ca Portugalia, Spania, Franța, Ungaria, cele care reprezintă (în Europa) teoretic stilul „Joacă și lasă să joace”, nu s-au calificat demonstrează de la sine că europenii vor menține în Mezzo stilul care i-a avantajat și în 1966. Cu alte cuvinte vom vedea o Anglie jucînd același fotbal ca și la Londra, cu toată prezența citorva elemente noi în echipă, căci structura sa de bază nu a fost modificată. Deduc din aceasta că englezilor nu le vor lipsi condițiile pentru o nouă cucerire a trofeului așa cum nici brazilienilor, păstrînd aceeași organizare din 1958, nu le-au lipsit condițiile reeditării performanței, în 1962 în Chile. Dar, în același timp mă întreb: oare echipa R. F. a Germaniei nu a dobîndit experiența necesară pentru ca de această dată să împiedice victoria britanică? Nu va fi posibil ca pe teren neutru germanii să-i oblige pe englezi să danseze în ritmul muzicii lor? Pe de altă parte selecționata italiană, cu noua ei mentalitate și mulți aștri consacrați, nu va specula această luptă seculară

Cite... butoace de cerneală au folosit ziariștii scriînd despre Pele, regele golului? Iată însă că Pele, impulsional de numeroasele interviuri ce i s-au luat, de nenumăratele articole al căror erou a fost, a luat el stiloul în mînă și a dat la iveală o serie de considerații pertinente despre stadiul actual al fotbalului în lume

între englezi și germani pentru a se impune datoriță unui excelent joc de echipă și forței de creație a unora dintre jucătorii ei? Și ce rol va juca în acest tablou calculata echipă sovietică aflată în continuu progres? Și selecționata belgiană, cu fotbalul ei dinamic, bazat pe o excelentă pregătire fizică pentru obținerea căreia știința și-a adus

cele mai bune contribuții? Dar Cehoslovacia cu stilul ei deja tradițional? În ce privește celelalte echipe europene, Bulgaria, România și Suedia le considerăm expresii fotbalistice de valoare mai mică decît cele comentate anterior, care — deși nu aspiră la mari victorii — vor juca poate un rol important în eliminarea unei echipe sau alteia dintre favorite. Bulgaria va continua cu stilul său „toți atacă și toți se apără” în timp ce România, impregnată cu singe latin, va prezenta un stil mixt reprezentat de creația individuală bazată pe jocul planificat, căci abia acum își formează veritabilele personalități fotbalistice. În fine, Suedia, va păstra — sper — stilul său de joc deschis și leal.

Fotbalul european, cantitativ mai numeros între cele 16 finaliste și poate și calitativ, merită tot respectul nostru pentru organizarea, căutările și tradițiile lui.

(În numărul viitor: despre fotbalul sud-american)

ȘI BENFICA?....

Ultimele zile au adus știri proaste despre alt club de prim plan european, Benfica. Se pare că, asemenea lui Real Madrid, și el trece printr-un moment foarte greu care s-ar putea să-l trimită pentru o bucată mai mare de timp în lumea animatului. Cel puțin aceasta este supoziția comentatorului englez Douglas Robson care, seria următoarele în „Times”: Ultimele măsuri și recente evenimente de la Lisabona vădese o criză internă destul de gravă. La Benfica, se pare, suita de nereușite din campionat a fost urmarea unor mai vechi și serioase neînțelegeri între jucători și antrenori, între antrenori și conducerea clubului. Așa că, după toate probabilitățile, nu înfrîngerile sau gravele incidente din meciul cu Belenenses au cauzat demiterea lui Gloria și ale adjunctului său ci mult mai îndepărtate semne de criză care s-au soldat cu drama din campionat.

Care sînt faptele? Din știrile transmise de agențiile de presă opinia fotbalistică europeană a fost informată că întreaga conducere tehnică a lui Benfica,

— directorul secției de fotbal, Mendez, antrenorul principal, Otto Gloria, și secundul său au fost scoși din funcțiile lor de către comitetul director al clubului, intrunît într-o ședință extraordinară. În mod provizoriu conducerea antrenamentelor se efectuează de către jucătorul Jose Augusto.

tul a produs o proastă impresie asupra acestora: marea majoritate a fotbaliștilor de la Benfica socotesc că renunțarea la antrenor reprezintă o măsură grăbită, dictată mai mult de enervare, de nemulțumirea pentru rezultatele slabe din campionat și nu de o cîntărire solidă, adică, a faptelor.

de o oră și jumătate. În privința succesorului lui Otto Gloria, se fac diferite presupuneri în cercurile sportive din Lisabona.

Comitetul director al clubului se va reuni la sfîrșitul acestei săptămîni, la reuniune fiind invitat și secretarul federației portugheze, Lacerda. Cu acest prilej se vor anunța o serie de măsuri privind întreaga secție de fotbal.

Nu se exclude posibilitatea renunțării la o parte dintre actualii jucători; o mare parte a membrilor comitetului director socotesc că a sosit momentul unei totale întineriri a formației alături de elemente din propria echipă de rezerve cît și cu jucători talentați, din noua generație, de la alte cluburi portugheze. Soluția propusă de acest grup ar fi transferarea unora dintre cei mai renumiți jucători peste hotare și cu sume realizate să se poată obține transferul unui mare număr de fotbaliști tineri. Printre cei care ar fi vizati de radicala operațiune ar fi chiar și Eusebio pentru care există mari oferte din partea cluburilor spaniole și argentine, în mod special,

● GRAVE ȘI VECHI DISENSIUNI AU DUS LA DEMITEREA LUI OTTO GLORIA ● TRISTUL ANTRENAMENT CONDUS DE JOSÉ AUGUSTO ● SE VA PRODUCE O TOTALĂ REMANIERE A LOTULUI? VA PLECA ȘI EUSEBIO?

Vreo 500 de vechi suporterii ai Benfică au asistat la primul antrenament condus de coechipierul lui Eusebio, Coluna, Simoes etc. Un martor ocular povestește că în cabină domnea o tăcere totală. În dispoziția jucătorilor, era evidentă; de notat că Otto Gloria nu și-a mai revăzut jucătorii după demiterea sa. Fap-

Antrenamentul de debut al lui Jose Augusto, efectuat, de altfel, cu multă disciplină, dar fără tragere de inimă, de către întregul grup de jucători (mai puțin Torres care, în perioada cit este suspendat lucrează cu una dintre echipele de juniori a clubului), a durat mult mai puțin decît în mod obișnuit: doar 40 de minute frî-

Carnet extern

TOT O DOMNIȘOARĂ CANEDO?

În pagina a 12-a găsiți o informație care anunță, printre altele, că în zilele de 19 și 20 martie, capitala Italiei va găzdui o reuniune U.E.F.A. avînd, printre alte interesante puncte ale ordinii de zi, și tragerea la sorți a grupelor „Campionatului Europei”, tradiționala competiție a reprezentativelor bătrînului nostru continent, ajunsă la a IV-a ediție. Succesul acestei întreceri a devenit total; toate federațiile naționale și-au anunțat — cel puțin acum — participarea, astfel că problema alcătuirii serilor a devenit dificilă.

Reîncepe, pe o scară geografică mai mică, procesul „MUNDIAL 70”? Cu diverse criterii de alcătuire a grupelor?

Cu inspirații de ultim moment ale oficialilor U.E.F.A., înlocuindu-l pe cel de la F.I.F.A. din zilele premergătoare acelei plină de mistere zi de 10 ianuarie din Ciudad de Mexico?

Cum va proceda forul european care este înarmat acum și cu experiența recentă a operației „Ciudad de Mexico”?

Este posibil ca, din plecare, să se acorde un regim preferențial echipelor care au ajuns în faza finală a ultimei ediții a „Campionatului Europei”: Italia, Jugoslavia, Anglia și Uniunea Sovietică. Ele vor fi investite cu funcția de capi de serie, situație care evită ciocnirea între formații de primă valoare. Dar mai departe? Pentru că, după toate probabilitățile, vor exista opt grupe de câte patru formații în această ediție. Se va proceda la stabilirea altor patru capi de serie? Sau vor fi alcătuite iarăși acele „grupe de valoare” care nase, în mod firesc, o mie și una de discuții: pentru că în fotbal este imposibil să stabilești un raport exact de valoare între echipe care nu s-au mai întîlnit de foarte multă vreme sau nu s-au întîlnit niciodată?

Ca una care a suferit dinplin rigorile acelor „dirijări de sorți” din capitala mexicană, reprezentativa noastră aspiră la o soartă mai bună în operația asemănătoare care va avea loc în martie la Roma. Opinii din diverse țări europene cer ca, tocmai spre a se evita situația de la „Mundial 70” să se procedeze acum la o TOTALĂ TRAGERE LA SORTI, ținîndu-se cont de faptul că reprezentativele europene alcătuiesc un ansamblu mult mai omogen ca valoare, mai puțin eterogen de cît grupul celor 16 finaliste ale C.M. 1970. Dispariția acelor criterii, mai mult sau mai puțin obiective de împărțire a echipelor în diverse cupe și urne, ca și stabilirea unei mai mult sau mai puțin obiective ordini de tragere a bilețelor fatidice de către o mînă mai mult sau mai puțin obiectivă ar fi de dorit în operația de repartizare în grupe a participanților la ediția nr. 4 a „Campionatului Europei”.

Să așteptăm, cu speranțe, o veritabilă tragere la sorți, la Roma, în zilele de 20 și 21 martie...

— ef. i. —

DE ICI DE COLO...

SITUAȚIA ÎN PRELIMINARILE TURNEULUI U.E.F.A.

După cum se știe, pentru că s-au înscris mai mult de 16 echipe — cîte trebuie să participe în faza finală a Turneului U.E.F.A. (27 înscrieri), pentru calificare au fost stabilite jocuri preliminare în 6 grupe. Pînă acum s-au disputat următoarele partide:

Franța—Portugalia 3-0 și Portugalia—Spania 4-0 (în grupa I)
U.R.S.S.—Polonia 2-0 și U.R.S.S.—România (0-0) (în grupa a III-a)
Irlanda—Anglia 1-4, Anglia—Irlanda 10-0 și Irlanda—Tara Gallior 0-0 (în grupa a IV-a)
Jugoslavia—Cehoslovacia 2-0 (în grupa a V-a).

În perioada imediat următoare vor avea loc îndeînrîrile: Portugalia—Franța la 21 februarie, Cehoslovacia—R.F. a Germaniei la 1 martie, Spania—Portugalia la 5 martie. Echipa României își va susține restul partidelor la 5 aprilie cu Polonia, la 19 aprilie cu U.R.S.S. și la 23 aprilie cu Polonia (acasă).

ÎN „CUPA MARI NEGRE” ÎNCA UN MECI

În această nouă competiție internațională zonală, care a debutat cu dubla întîlnire Farul—Fenerbahce Istanbul (1-0 la Constanța și 0-0 la Istanbul) s-a disputat recent o nouă partidă, la Varna, între celelalte două participante: Cerno More — Cernomoreț (Odesa). Jocul s-a încheiat la egalitate: 3-3 (2-2). În clasament conduce Farul cu 3 puncte.

SUCESORUL PROVIZORIU AL LUI BALLABIO

Federația elvețiană și-a ales noul antrenor al naționalei, în locul lui Ervin Ballabio, care a demisionat în decembrie. Este vorba de HUSSY, antrenorul clubului Winterthur, care va răspunde de pregătirea lotului reprezentativ, în mod provizoriu, pînă în luna mai, cînd federația va lua o decizie definitivă. În această perioadă, Elveția va susține două partide: cu Spania la 22 aprilie la Lausanne și cu Franța la 3 mai la Basel.

BOULOGNE CERE 12 MECIURI INTERNAȚIONALE

Pentru activitatea din acest an a echipei Franței, antrenorul său George Boulogne a cerut federației să alcătuiască un calendar de 12 partide: 8 în sezonul competițional și 4 în timpul iernii. Interesant de semnalat un fapt: Boulogne cuplează meciurile două cîte două (unul sîmbătă și altul miercuri sau unul miercuri și altul duminică). În felul acesta a procedat cu jocurile din acest sezon: Franța—Peru la 28 aprilie și Elveția—Franța la 3 mai, Austria—Franța la 7 octombrie și Belgia—Franța la 11 octombrie. Urmează să se stabilească restul calendarului.

Orașele mexicane — și în primul rând Ciudad de Mexico — se pregătesc de pe acum pentru a se prezenta în haine festive și specifice zilelor campionatului mondial. Printre decorațiile speciale ale capitalei mexicane se numără uriașe mingi de fotbal, care vor fi plasate în mai toate piețele orașului. Vă prezentăm — în fotografie — una dintre aceste mingi guilveriene care fac, vă închipuiți, în primul rând bucuria copiilor.

ADAMO — SUPORTER TOTAL?

Unul dintre cei mai vechi membri ai clubului suporterilor lui F.C. Barcelona, este celebrul cîntăreț, Salvadore Adamo; el figurează de 7 ani printre componenții comitetului de onoare al clubului simpatizanților. De cîte ori turneele îl aduc în Spania, Adamo este prezent la meciurile lui F.C. Barcelona. Recent, el a urmărit meciul echipei sale favorite, din campionat, cu San Sebastian. Jucătorii din Barcelona au condus cu 1-0 o lungă perioadă de timp fiind egalați, spre sfîrșit, printr-un gol mult discutat. Adamo a protestat și el îndelung contra deciziei arbitrilor... gratificindu-l pe conducătorul jocului cu epitețe nu tocmai amabile. Noroc că celebrul cîntăreț își manifesta nemulțumirea în limba franceză, vecinii de loc neînțelegînd ce spunea pasionatul suporter al lui F.C. Barcelona.

MASCHIO VA FI RECHEMAT?

În ultimul timp, cîrcă cu tot mai multă insistență numele fostului internațional Maschio ca director al reprezentativei Argentinei. După cum se știe, el a mai deținut această funcție, anul trecut. Dar după numai șase luni de activitate — în care echipa națională n-a cunoscut înfrîngerea — cu cîteva zile înainte începerii turneului preliminar al C.M. — a fost demis. După cum s-a aflat ulterior, înlocuirea lui a fost pusă în legătură cu schimbările produse în fruntea federației. Cum, recent, conducerea federației a fost din nou schimbată, noii veniți au început să-l reconsidere pe Maschio, recunoscîndu-i integral meritele din perioada cînd s-a aflat în fruntea reprezentativei, astfel că este foarte probabil ca în foarte scurt timp el să fie rechemat.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

PANORAMIC

ORIZONTAL: 1) Olimpic nr. 1 (La proru și la figurat) — Printre victimele acestei echipe în C.E.T. se numără și F.C. Napoli. 2) A înscris recent, pentru reprezentativa noastră, în înfrîngerea cu Internaționala Porto Alegre — Finalistă a actualului turneu internațional pentru juniori de la Viareggio. 3) Autor a două goluri în meciul cu Kilmarnock de la Bacău — Viitoarea adversară a băcăuanilor, în C.E.T. 4) Înaintași la Rangers! — Pronume — Spaimă a portarilor peninsulari. 5) Numeroasele înfrîngeri pregătitoare prezente — Pachet. 6) Rumegetoare asiatice — Cunoscut internațional scoțian, prezent în preliminariile C.M. —

Prestigioasă competiție europeană. 7) „Roșii”, într-un supra-nume al naționalei belgiene — Uzina de medicamente București — Cîștigă numai în deplasare! 8) Finală la Montevideo! — Capitală sud-americană. — Dînsa — Pronume. 9) Ţara unui recent „hexagonal”, cîștigat de F. C. Santos — Dirceu, unul din cei 22 brazilieni pentru Mexic. 10) Inițiale la Milano — Porto... una din escadale naționale noastre în turneul brazilian. 11) ...Baruch, colaboratorul naționalei noastre. — Irlanda — Careu. 12) Semi-ratare! — Încercare. 13) ...Catalica, echipă participantă la turneul hexagonal de la Santiago.

VERTICAL: 1) Escală australiană în turneul olimpicilor noștri — Naționala lui Didi. 2) S.K.A. Rostov pe... una din cele 17 diviziuni ale campionatului din U.R.S.S. — Participantă la C.M. din Mexic — Una din tripletele de la Lanerossi! 3) Continent vizitat de tricolorii noștri — Și-a disputat finala preliminarilor C.M. cu Salvadorul. 4) Preludiu milanese! — Floare cu organele dispuse în linie spirală. 5) Formație invinsă cu 5-0 în Cupa Turciei, de către echipa lui Motroc și Kraus — Întreprindere de Industrie Locală — Literă bulgărească. 6) „Acoperiș” — al stadioanelor — Bile — Posing — R. 7) Învîingătoare a Rapidului (2-0), într-un „amic” recent — Echipă din campionatul francez. 8) Păsări alergătoare din Australia — Vechi sistem de joc — Aldoma (pl.). 9) Textilă — O.F.K... 10) Învîingător al ... Romel — A scrobi. 11) Stadionul de întrecere de la Guadalajara — De 2 ori la Leeds și Everton! — Idem. 12) Angelo Niculescu — Spectatorul de pe Prater — Avocat. 13) Echipă olandeză, nu de mult a reușit, în campionat, doar un 1-1 pe teren propriu — Traian Ionescu — „Hotel”, viitoarea reședință a tricolorilor noștri la Guadalajara. Dictionar: STE, E-MEU.

G. CORJOS

DEZLEGAREA CAREULUI DIN Nr. 194

Orizontal: 1) Di Ștefano — Anca. 2) Suarez — Coluna — D. 3) Orson — Rivera — Ia. 4) Leit — Didi — Islam. 5) Z — N — Vava — Batoze. 6) O.V. — Nova — Masaj — C. 7) Sivori — Dan — Sat. 8) Zavoda — Nam — Oe. 9) Zeman — Fogli — Edu. 10) A — Okinawa — Tepos. 11) Moș — Mare — Pe — Ire. 12) Oz — S — Pantelic — B. 13) Rosato — Șoc — Meci. 14) Antonio — Toninho.

extern MAGAZIN extern

CORSO A DEMISIONAT!

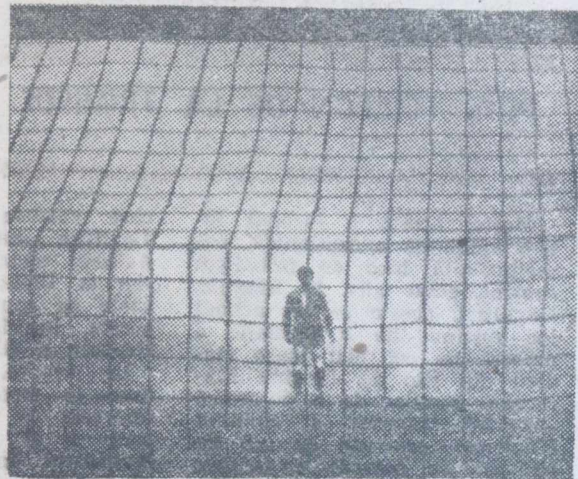
Firește, nu din echipa Internațională ci din funcția de căpitan „Uns” în această calitate din ziua, destul de îndepărtată, cînd Picchi a părăsit clubul milanez, Mario Corso a avut destule de suferit din această pricină. Și, poate, și echipa. Foarte irascibil, internaționalul italian efectua regulamentele întrebări către arbitri pe un ton deloc convenabil, astfel că și-a atras mai multe

avertismente și chiar și două suspendări din pricea acestor dialoguri. În consecință, Corso — recunoscînd că nu are „stojă” de căpitan de formație — a renunțat la această funcție onorifică, explicîndu-se în fața coechipierilor și antrenorilor. Tot el l-a propus ca succesor pe Sandro Mazzola; propunerea a fost acceptată în unanimitate.

UN ACCIDENT STUPID, CU URMĂRI TRAGICE

De curînd la Londra s-a produs un stupid accident în urma căruia și-a pierdut viața un tânăr jucător islandez pe nume Gunnar Vihjalmsson. Acesta se deplasase la Londra cu reprezentativa țării sale care avea să înfrîngă echipa națională de amatori a Angliei. Cu o zi înainte meciului, Vihjalmsson, care era găzduit împreună cu echipa

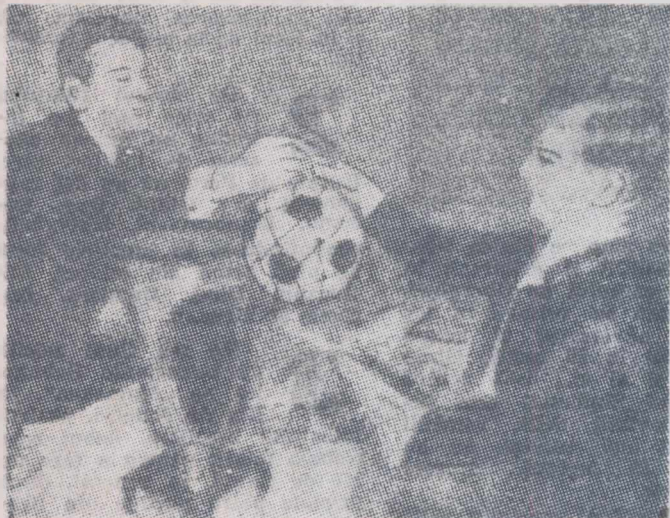
sa la un mare hotel londonez, se afla în balcon admirînd peisajul londonez. La un moment dat, se pare în urma unui colaps cardiac, el a căzut de la balconul aflat la circa 8 m înălțime suferind numeroase și grave răni și fracturi. Transportat de urgență la spitalul cel mai apropiat el a decedat la numai cîteva ore de la internare.

SINGUR ÎN NOAPTE...

Așa s-ar părea privind această fascinantă imagine surprinsă de obiectivul unui fotoreporter pe stadionul Botzenberg din Kaiserslautern, în timpul unui meci din campionatul vest-german. Nimeni nu se vede pe teren, în ceața și lumina difuză de neon așternute pe gazon, afară de acest portar, Wolfgang Schnarr, silueta în noaptea, cu privirea îndreptată undeva spre poarta adversă, în așteptarea unui șut...

LEGITIMATUL Nr. 70.000

Miciuțul jucător francez Patrick Deshaies este fericit... El primește un frumos cadou — o pereche de bocanci de fotbal și o minge cu semnăturile internaționalilor francezi. De ce? Patrick este posesorul carnetului de legitimare nr. 70.000 emis de liga de fotbal pariziană care a ținut să marcheze astfel atingerea acestei impresionante cifre de legitimați.

„PICO” CONTRA „JUANITO”

De un an, cînd și-a făcut apariția, „Juanito” a devenit un personaj binecunoscut în lumea fotbalului „Urmasul” lui „Willy” din Anglia, bălășul mexican care suride de sub un sombrero, cu un picior pe o minge de fotbal, se bucură de o largă popularitate. Emblema campionatului mondial 1970 împodobește toate rubricile dedicate evenimentului din Mexic.

„Juanito” însă, are o concurentă. Am mai scris că cercurite intelectuale mexicane s-au declarat contra lui „Juanito” pentru că nu exprimă bine caracterul țării, că este prea... plebeu. Și au venit cu un contracandidat: „Pico”. Acesta este un vultur care poartă în gheare o minge de fotbal, cum se vede în reproducerea alăturată.

În momentul de față, amatorii de fotbal mexicani sînt împărțiți în două tabere, după cum acceptă pe „Juanito” sau pe „Pico”. Și a început un fel de război. Cine va ieși învingător?

FOTBAL

REVISTĂ SAPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul I, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentare grafică Liviu Boboceu

SLABĂ COMPORTARE A ECHIPEI NOASTRE ÎN PRIMUL MECI (1-4 CU FLAMENGO)

DIN TURNEUL DE LA RIO DE JANEIRO

PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL AUREL C. NEAGU

Meciul acesta a început într-o ambianță excepțională, nemaiîntâlnită încă de fotbalistii români, chiar aici, în Brazilia. De altfel, acesta a fost primul joc susținut de o formație a noastră pe cel mai mare stadion din Rio de Janeiro, Maracana, populat de o puternică „torcida” (galerie) a clubului Flamengo, prezentă cu mii de steaguri, cu petarde și fanfare de carnaval, cu sute de tobe. Atmosfera atât de încinsă a fost creată de noul antrenor al echipei locale, Yustrich, un rival al lui Saldanha, care a promnis suporterilor echipei Flamengo și tuturor iubitorilor echipei naționale braziliene că va folosi meciul cu echipa română pentru a arăta lui Saldanha cum trebuie să joace echipa Braziliei în campionatul mondial.

Atmosfera coplesitoare își pune amprenta pe debutul meciului. Este un început de partidă de-a dreptul furtunos și Dembrowschi nu se poate concentra în minutul 2, la o acțiune creată de Domide, și ratează prima ocazie. Flamengo, avântat de un fond sonor al triburilor de o rară intensitate, ajunge în minutul 6 în poziție de a marca, dar Dionisos trage peste poartă. Flamengo domină și echipa noastră face față anevoale acestei presiuni, mai ales că linia de mijloc este deficitară. În minutul 13, obținem totuși o lovitură de colt, încheiată cu un sut al lui Nunweiler, pe lângă bară. În apărare facem dezordonat și sîntem continuu dominați.

Cu toate acestea, la un contraatac întreprins în minutul 17 de către Dembrowschi, Neagu se demarcă pe aripa dreaptă, centrează la seminaștime, mingea trece de Dobrin și de doi apărători brazilieni și ajunge la DOMIDE care sutează de la 10 metri deschizând scorul! Acest gol produce stupoare pe stadion și are ca efect o scădere a ritmului de joc imediat după aceea. Adversarii nostri, selecționata noastră nu stie însă să profite. Nu trec decât 10 minute și Deleanu acordă cu dificultate un corner, care însă rămâne fără rezultat. Două minute mai târziu, Hălmăgeanu execută o deposedare regulamentară de balon, asupra lui Liminha, la 20 de metri de poartă, dar arbitrul acordă fault pentru Flamengo. Apără-

care gazdele iau conducerea. Lovitura este executată de Arilson, mingea ajunge în careu la Dionisos care prelungește cu capul la DOVAL și acesta înscrie ușor, pe lângă Deleanu și Ghiță.

La reluare, schimbările produse în formația noastră dau impresia — dar pentru scurt timp — că vom asista la un reviriment. În minutul 49, la o centrare a lui Lucescu, Washington acordă corner. Tot Lucescu execută dar Neagu ratează ocazia de gol creată. În minutul 52, un sut al lui Doval întilnește bara, revine în teren și Hălmăgeanu acordă corner.

Asistăm la alte faze periculoase la poarta noastră și în minutul 57 primim al treilea

● CAUZELE UNEI EVOLUȚII SUB NIVELUL PARTIDELOR PRECEDENTE ● ASTĂ-SEARĂ ÎNTILNIM PE VASCO DA GAMA ● REINTRĂ SĂTMĂREANU, RESTABILIT

gol. La un atac pe partea stângă, DIONISOS îl dribblează în marginea careului pe Ghergheli, Hălmăgeanu se retrage în loc să atace adversarul și acesta sutează de la 10 metri, Ghiță greșește și el și... 3-1 pentru Flamengo! Stadionul este într-un adevărat delir, românii devin tot mai nervoși, nu au claritate în acțiuni, greșesc multe pase.

Ultimul gol al meciului cade în minutul 68: la un schimb de pase între Dionisos și ARILSON, ultimul face o fentă și sutează de la circa 10 metri, în plasă.

În minutul 71, Dinu este faultat de către Dionisos și ripostează. Arbitrul îl avertizează pe jucătorul nostru, dar Dinu îl bruschează într-o condamnabilă ieșire nervoasă, ceea ce îi atrage eliminarea de pe teren. În mod curios, acum, în 10 oameni, echipa noastră reușește să echilibreze jocul. În minutul 75, Lucescu are o pătrundere laterală și își creează o ocazie de gol, dar încheie ac-

diat după pauză dar după aceea s-a subordonat din nou adversarului.

Desfășurarea jocului ar fi solicitat intervenții ale antrenorului, printre care cea mai importantă ar fi fost schimbarea lui Ghiță cu Răducanu și introducerea lui Dumitru, cel mai târziu după pauză.

Dacă ar fi să sintetizăm cauzele jocului și comportării din acest meci, le-am putea prezenta, astfel:

1 Schimbarea structurală a formației din Peru, din care au rămas numai 4 jucători.

Formația aliniată la Lima se cristalizase după cele 4 partide anterioare din Brazilia, ea cuprinzând jucătorii cei mai în formă. Prin trecerea lui Dinu ca fundas central și titularizarea lui Dumitru ca mijlocas, se întrevădea o nouă formulă pentru Mexic. Or, faptul că s-a intrat fără acești jucători a lipsit echipa de o bază puternică atât în apărarea imediată, cât și în jocul de la mijlocul terenului.

2 De dragul rulaului cu orice preț s-a introdus un număr exagerat de jucători care, înainte de Peru, nu au dat randament ca: Ghiță, Dan, Deleanu, Dembrowschi, Ghergheli, renunțându-se la punctele forte de până acum ale echipei, Răducanu, Dinu, Dumitru, Lucescu și Mocanu.

3 Nu s-a ținut seama de importanța debutului pe „Maracana”, la Rio de Janeiro, centrul fotbalului brazilian, debut care trebuia folosit pentru a face un joc de încredere. În general, după primele patru partide din Brazilia, terminate cu bilanț favorabil, a existat în lot o tendință de a se minimaliza fotbalul brazilian, crezându-se că la Rio de Janeiro nu va fi mai greu decât a fost în prima parte a turneului.

4 După meciul cu Peru, căruia pe drept cuvânt i s-a acordat o mare importanță, fiind singurul meci inter-fări din turneul actual, a intervenit o perioadă de relaxare, de auto-multumire, care a făcut ca să se piardă din vedere țaria turneului de la Rio. Iar unii jucători, în frunte cu Dinu, s-au supraevaluat și nu au avut o atitudine modestă, normală. Din acest punct de vedere, meciul acesta cu Flamengo a fost aproape hotărâtor pentru o parte din acești jucători, care n-au fost capabili să dea randamentul minimal, evoluind fără forță de joc, fără combativitate și morală corespunzătoare.

În aceste condiții, selecționata noastră a făcut o impresie defavorabilă fotbalului nostru în meciul cu Flamengo și a produs îndoile din partea acelor comentatori brazilieni care apreciaseră justificat primele jocuri și rezultatul de la Lima.

Acest turneu de vară al statului Guanabara (a cărui capitală este Rio de Janeiro), care se dispută în organizarea clubului Vasco da Gama și sub auspiciile oficiului național de turism, și-a modificat programul inițial, după cum urmează:

MIERCURI 18 FEBRUARIE ora 20 (ora locală): Flamengo — Independiente Buenos Aires; ora 22: Vasco da Gama — România.

DUMINICĂ 22 FEBRUARIE ora 16: Independiente Buenos Aires — România și ora 18: Flamengo — Vasco da Gama.

Pentru meciul de miercuri seara cu Vasco da Gama, noi vom alinia formația din meciul cu Peru, inclusiv Sătmăreanu care s-a restabilit după accidentul suferit.

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT

ZÜRICH

BILETELE PENTRU CELTIC — FIORENTINA EPUIZATE ÎN 8 ORE! La Glasgow s-a stabilit probabil un record de locațiune a biletelor pentru o partidă de fotbal. Cele 70.000 de bilete puse în vânzare

pentru partida Celtic — Fiorentina de la 4 marie din „Cupa campionilor europeni” au fost epuizate în 8 ore! De notat că biletele au fost vândute prin 10 case instalate, atât la sediul clubului, cât și în diverse puncte ale orașului. Cu toate insistențele sale, clubul Celtic nu a putut obține stadionul Hampden Park (120.000 locuri) care aparține unui club de divizia secundă.

IUGOSLAVIA ARE 47 ANTRENORI PESTE HOTARE. Fotbalul iugoslav deține recordul tehnicilor angajați la cluburi peste hotare. În prezent, 47 de antrenori activează, cu acordul forului din Belgrad, în diferite țări ale lumii. Cei mai mulți au contracte cu echipe din Turcia (9) și Grecia (8).

DEMISIA SELECȚIONERULUI OLANDEZ. George Kessler, selecționerul reprezentativei Olandei, a anunțat că, de la 1 iunie — când expiră contractul său cu federația — se consideră demisionat din funcția sa. Se dă ca aproape sigură angajarea sa de către clubul Sparta Rotterdam.

SELECȚIONATI PERUVIENI FAC ANTRENAMENTE DE JUDO. Dacă rezultatele partidelor de verificare nu sînt prea strălucite, în schimb antrenamentul selecționaților peruvieni este foarte complex. Printre altele, ei efectuează antrenamente de judo. Antrenorul de specialitate — se spune — a repetat adeseori cu elevii lui căderi cât mai spectaculoase și mai veridice. Se spune, mai departe, că aceste căderi vor fi efectuate în careul de 16 metri al adversarilor. Dar dacă printre arbitrii de fotbal se vor găsi unii care să cunoască și secretele judoului?

IGNACIO TRELLES READUS LA CONDUCEREA REPREZENTATIVEI MEXICANE. În urma conflictului intervenit între jucători și federația mexicană, directorul tehnic al reprezentativei, Cardenas, și-a dat demisia. În locul său a fost readus Ignacio Trelles, care a mai condus pregătirile reprezentativei pînă în iunie, anul trecut.

MARIO WIDMER

BOLOGNA

SPECTACULOASĂ CURSA A LUI JUVENTUS. Din clipa cînd a trecut sub directoratul tehnic asigurat de cuplul Boniperti-Rabitti, clubul din Torino n-a mai cunoscut înfrîngerea în campionat; sînt 13 etape de

atunci, Juventus a totalizat 11 victorii și 2 rezultate de egalitate. A marcat 26 de goluri și nu a primit decât 3-1 în această perioadă. „La vecchia signora” („bătrîna doamnă” cum este denumit clubul Juventus, unul dintre cele mai vechi din Italia) a recuperat 7 din cele 8 puncte care o despărțeau de Cagliari, liderul campionatului. Singurul punct care le desparte pe cele două rivale pare ușor de depășit de către Juventus, care are un program înfrînt mai ușor decât echipa din Sardinia; în plus, șocul direct are loc la Torino!

FEDERAȚIA ITALIANĂ FEMININĂ DE FOTBAL RECUNOSCUTĂ DE CONI. Comitetul Olimpic Italian a recunoscut, printr-o hotărîre apărută luni seara, federația feminină de fotbal, cu sediul la Milano. Aceasta își propune pentru sezonul 1970/71 organizarea unui campionat după clasicul sistem tur-retur.

ANULAREA TURNEULUI ECHIPEI PERULUI ÎN EUROPA. Față de rezultatele slabe înregistrate în jocurile disputate la Lima, federația peruviană a decis — împotriva avizului antrenorului Didi — să anuleze proiectul turneu al reprezentativei în Europa. Comitetul federal a apreciat că este necesar ca întregul lot să urmeze o pregătire intensă și continuă acasă, urmînd să plece direct în Mexic.

VALCAREGGI A ALCATUIT LOTUL PENTRU MECIUL CU SPANIA. În vederea partidei de sîmbătă, de la Valencia, cu echipa Spaniei, selecționerul reprezentativei italiene, Valcareggi, a convocat, de marți, la Coverciano, 18 jucători. Iată-i: Albertosi, Cera, Domenghini, Riva (Cagliari), Chiarugi, De Sisti (Fiorentina), Bertini, Burgnich, Facchetti, Mazzola (Internazionale), Anastasi, Salvadore (Juventus), Rivera, Rosato (Milan), Juliano, Zoff (Napoli), Poletti, Pula (Torino).

HAMRIN N-A PARASIT SPITALUL DIN AMSTERDAM. Internat de mai bine de trei săptămîni, pentru o gripă contractată în timp ce se afla la Amsterdam pentru meciul Ajax-Napoli, Kurt Hamrin n-a putut părăsi nici acum spitalul deoarece, după gripă, a suferit de o pneumonie; acum internatul suedez se află mai departe sub observație deoarece are o temperatură dubioasă (mereu 37 de grade) și medicii se tem de existența unui nou focar de infecție în organism.

CESARE TRENTINI

U.E.F.A. ARE AGENDA ÎNCĂRCATĂ

Martie-aprilie și mai reprezintă pentru U.E.F.A. o perioadă plină de evenimente și ședințe în cursul cărora va avea de luat cîteva hotărîri importante.

Reuniunea, așteptată cu viu interes, se va ține la Roma, la 19 — 21 martie. În aceste zile se vor întruni comisiile de organizare ale campionatului European, pentru echipele naționale A și tineret, precum și ale cupelor europene intercluburi, pentru: ● a trage la sorți grupele turului preliminar al „Cupelor H. Delaunay” (campionatul European) și ● a trage la sorți meciurile semifinale ale „Cupelor campionilor europeni” și „Cupelor cupelor”. Cu acest prilej, va fi organizată și o conferință de presă, în legătură cu activitatea competițională oficială. Notăm că în ce privește campionatul European, U.E.F.A. va alcătui 8 grupe a 4

echipe, sistem care va fi aplicat și în competiția de tineret, ce se va desfășura paralel. Semifinalele cupelor europene vor avea loc la 1 și 15 aprilie.

La 8 aprilie se va întruni, la Praga, comisia tehnică a U.E.F.A., iar la 29 aprilie, cu prilejul finalei Cupei cupelor, va fi convocată, la Viena, în plenul ei, comisia de organizare a acestei competiții. De asemenea, cu prilejul finalei Cupei campionilor europeni (6 mai la Milano), se va ține și ședința plenară a comisiei de organizare a competiției.

Alte ședințe: 8 mai, la Dubrovnik, congresul U.E.F.A.; 12-13 mai, la Largs (Scoția), curs pentru antrenorii de echipe naționale de juniori; 14 mai, la Largs, comisia de juniori U.E.F.A., cu prilejul Turneului internațional de juniori din Scoția (15-25 mai).

CINE VA FI SUCCESORUL LUI OTTO GLORIA ?

În eforturile sale de a soluționa criza intervenită la conducerea tehnică a primei echipe (criză de care ne ocupăm în reportajul de la pagina a 10-a), comitetul director al lui Benfica Lisabona a început tratativele cu o serie de renumiți tehnicieni de peste hotare pentru a prelua postul lui Otto Gloria, demis — cum s-a anunțat — din postul de antrenor.

Primele contacte au fost stabilite cu Alfredo Di Stefano care — după un strălucit sezon cu Boca Juniors — a anunțat intenția sa de a rămîne în Europa, lîngă familia sa, stabilită în Spania. Se pare că pretențiile financiare ale fostei stele al lui Real Madrid nu sînt prea modeste. Ulterior, un trimis al clubului Benfica a discutat și cu sir Alf Ramsey posibilitatea ca el să preia directoratul tehnic al clubului lusitan. Selecționerul echipei Angliei a fost informat că clubul portughez este dispus să aștepte hotărîrea sa pînă după terminarea C.M. 1970. Tot cu prilejul călătoriilor sale la Londra, emisarul lui Benfica l-a întilnit și pe celebrul fost internațional englez

Billy Wright (recordmanul selecționărilor în reprezentativa Angliei), pentru eventualitatea ca Ramsey nu va accepta propunerea. Di Stefano... Ramsey... Wright... în cursa pentru directoratul tehnic de la Benfica. Cine va fi ales?

PRONOSPORT

1. Catanzaro — Foggia (pauză)	x
2. Catanzaro — Foggia	x
3. Genoa — Monza (pauză)	x
4. Genoa — Monza	x
5. Perugia — Livorno (pauză)	x
6. Perugia — Livorno	x
7. Arezzo — Piacenza	1
8. Atalanta — Taranto	2
9. Cesena — Varese	2
10. Mantova — Catania	x
11. Modena — Como	1
12. Pisa — Reggiana	1
13. Reggiana — Ternana	1

torii noștri fac zid, iar ARILSON execută cu bolă și trimite balonul sus, în colțul din stînga lui Ghiță care, desi se găsea pe direcție, n-a putut evita un gol ce ni s-a părut totuși parabil: 1-1. Publicul se înfierbîntă, cîntă de bucurie și strigă continuu „ole! ole!” în semn că mai vrem un gol. Facem din ce în ce mai greu față jocului avîntat, rapid, tehnic, al lui Flamengo, mai ales că oamenii pe care contăm pentru jocul la mijlocul terenului, printre care Dobrin și Nunweiler VI, joacă moale, sînt derutați. În minutul 39, la un nou fault comis de Nunweiler în fața careului, execută același Arilson, dar de data aceasta mingea se lovește de zid și iese în corner.

Un nou corner (minutul 42) aduce lui Flamengo golul cu

tiunea printr-un sut afară. Jocul continuă să fie nervos și în minutul 87 Ghergheli salvează greu, în ultima instanță. Avem din nou emoții în minutul 89 cînd Onsa execută o lovitură liberă de la 16 metri, în zid. În ultimul minut de joc, Dembrowschi reia cu capul, la o centrare, dar pe lângă poartă.

Evoluția echipei noastre în acest meci a fost foarte slabă. Chiar dacă selecționata noastră n-a apărut în formația de bază, deruta aproape permanentă care a domnit în rundurile sale nu este justificată, căci jucătorii aliniați au, oricum, experiența jocurilor internaționale. Jucînd dezmembrat, fără spirit colectiv, lent, parcă fără convingere, echipa a fost o pradă ușoară pentru adversar. După ce echipa noastră a fost egalată a intrat în panică, și-a revenit ime-